Proletari din toate țările uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul V — Nr. 455
Vineri 5 septembrie 1958

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R. P. R.

Recomandări privind desfășurarea lucrărilor agricole de toamnă

Au început lucrările agricole de toamnă. In unele regiuni — ca București, Constanța, Galați, Timișoara — se însămînțează în aceste zile rapița de toamnă, secara pentru masă verde, borceagul și va începe însămînțarea orzului de toamnă. Peste puțin timp în toate regiunile vor începe în plin atît muncile de recoltare a culturilor tîrzii, cît și cele pentru asigurarea recoltei anului viitor.

Experiența din anii trecuți, mai ales din acei ani care au fost secetoși, scoate în evidență în mod deosebit necesitatea efectuării lucrărilor agricole în condiții agrotehnice superioare pentru obținerea de recolte bogate, chiar în condițiile mai puțin prielnice pentru agricultură. De exemplu, griul însămînțat după bune arături a dat un spor însemnat de recoltă față de cel semănat după o singură arătură. In același timp, porumbul, însămînțat în ogor de toamnă, a răsărit la timp, uniform, s-a dezvoltat bine și dă o producție dublă față de cel însămînțat în arătura de primăvară. Pe terenurile bine îngrășate sporurile de producție sînt cu 20 și chiar 30 la sută mai mari decît pe acele terenuri pe care nu s-au folosit îngrășăminte.

Pentru buna organizare și desfășurare a lucrărilor agricole din toamna acestui an, Ministerul Agriculturii și Silviculturii recomandă ca revizuirea și repararea inventarului agricol necesar recoltatului și însămînțărilor de toamnă, să fie terminate în cel mai scurt timp și să se ia măsuri pentru buna lui funcționare pe toată durata campaniei și pentru folosirea integrală a capacității de lucru a tractoarelor și mașinilor agricole; pentru însămînțările de toamnă să se aleagă cele mai potrivite terenuri — în special griul trebuie însămînțat după plante bune premergătoare pentru a asigura producții mari la hectar; este important ca pregătirea terenurilor să se facă corespunzător condițiilor din acest an, diferențiat, în raport cu planta premergătoare; să se intensifice transportul îngrășămintelor naturale la cîmp; să se încorporeze în sol îngrășăminte odată cu arătura de bază și să se folosească îngrășămintele chimice potrivit cu planul de fertilizare a solului în fiecare regiune; fiecare gospodărie agricolă socialistă și gospodărie individuală să folosească numai sămînță de calitate, condiționată și tratată. In acest scop să se organizeze și să se urgenteze schimbul semințelor necorespunzătoare cu semințe de calitate. Să se folosească întreaga capacitate de lucru a trioarelor, vînturătorilor și selectoarelor pentru condiționarea întregii cantități de sămînță. Intreaga cantitate de sămînță trebuie tratată cu substanțe chimice. Toate unitățile socialiste și cooperatiste să verifice calitatea semințelor în laboratoarele de control al semințelor, iar gospodăriile individuale în centrele comunale organizate în acest scop. Bazele de recepționare dispun de însemnate cantități de semințe destinate schimbului, precum și pentru vînzare sau pentru împrumut unităților socialiste care au avut calamități.

Ploile căzute în ultima vreme în majoritatea regiunilor țării permit ca însămînțările de toamnă să se facă la un nivel agrotehnic destul de înalt. Este de datoria sfaturilor populare și a organelor agricole să mobilizeze toți muncitorii din gospodăriile de stat, S.M.T.-uri, membrii unităților cooperatiste și țăranii individuali pentru a folosi întreaga capacitate de lucru a mașinilor, tractoarelor și atelajelor. Paralel cu aceste lucrări este foarte important pentru sporirea producției în anul viitor să se execute arături de toamnă pe toate suprafețele destinate însămînțărilor, exceptînd terenurile așezate în pante mari, care în urma arăturilor ar putea fi erodate. De asemenea, în perioada următoare, forțele de muncă trebuie organizate și folosite rațional pentru a strînge la timp recolta de cartofi, sfeclă de zahăr și legume, precum și recoltele de porumb și struguri.

Inginerii și tehnicienii agronomi au datoria ca, pe baza experienței dobîndite și a rezultatelor stațiunilor experimentale, să stabilească epoci de însămînțare în așa fel încît însămînțările de toamnă să se execute în cît mai bune condiții și într-o perioadă cît mai scurtă. Se recomandă de asemenea, ca îndată de recoltarea culturilor tîrzii să se asigure buna lor depozitare și conservare, să se recolteze în primă urgență culturile de pe acele terenuri care urmează să fie arate și însămînțate în toamnă. Toate terenurile de pe care s-au strîns recoltele și sînt destinate semănăturilor de toamnă trebuie arate imediat și lăvăluite pentru pregătirea patului germinativ, iar cele destinate însămînțărilor de primăvară să fie arate din toamnă astfel ca însămînțările de primăvară să se facă numai în arături adînci.

Așa cum s-a arătat la consfătuirea de la Constanța, este necesar să se asigure cantități mari de furaje de bună calitate, îndeosebi cantități sporite de furaj siloz pentru a se obține și în timpul iernii o producție sporită de carne, grăsimi, lapte, ouă. Acțiunea de însilozare a nutrețurilor trebuie mult grăbită.

In toată perioada desfășurării lucrărilor agricole de toamnă să se îngrijim de dezvoltarea și consolidarea sectorului socialist al agriculturii, astfel ca unitățile noastre socialist-cooperatiste să devină mai puternice, iar prin rezultatele pe care le obțin să atragă noi și numeroase familii de țărani muncitori pe drumul agriculturii socialiste.

Vinurile romînești premiate la Budapesta

La 2 septembrie, în cea de-a doua zi a concursului internațional viticol de la Budapesta, juriul a apreciat 90 de mostre de vinuri și a decernat 16 medalii de aur, 58 de medalii de argint și 7 medalii de bronz.

Din cele 16 medalii de aur 8 revin Ungariei, celelalte fiind acordate după cum urmează: R. P. Romînă 4 medalii; U.R.S.S. o medalie; R.P.F. Iugoslavia o medalie; Austria și Franța au obținut cîte o medalie.

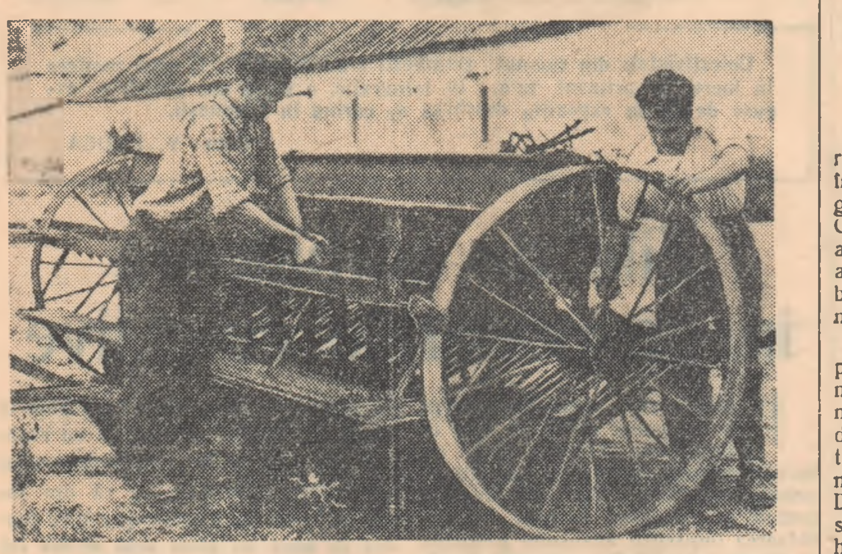
„Cele nouă Lan" au plecat spre patrie

Miercuri dimineața a părăsit Capitala, îndreptîndu-se spre patrie, brigada „Celor nouă Lan" din cooperativa agricolă de producție din comuna Tuiiben din R. P. Chineză, care la invitația Ministerului Agriculturii și Silviculturii a vizitat țara noastră. Timp de o lună de zile tinerele brigadiere au vizitat gospodării agricole cooperatiste din diferite regiuni ale țării, șantiere de îmbunătățiri funciare, fabrici și uzine din Capitală și provincie.

La plecare, pe aeroportul Băneasa, brigada a fost condusă de reprezentanți ai Ministerului Agriculturii și Silviculturii și ai Consiliului Național al Femeilor.

Au fost de față membri ai ambasadei R. P. Chineze la București.

E gata și ultima semănătoare



Terminînd pregătirea terenului pentru însămînțările de toamnă, în gospodăriile agricole de stat se repară acum de zor utilajul necesar însămînțărilor. In fotografie: mecanicii Ioan Răducu și Marin Dumitru de la gospodăria agricolă de stat Cuparu, regiunea Pitești, revizuesc ultima semănătoare, care de acum este gata pentru însămînțări.

Foto: D. CONSTANTINESCU

Recoltează floarea-soarelui cu combinele

In dorința de a-i ajuta pe colectiviști să recolteze mecanic și floarea-soarelui, anul trecut, mecanizatorii de la S.M.T. „23 August" regiunea Constanța, au făcut adaptările necesare la 4 combine autopropulsate, cu care au executat această lucrare pe toate cele 11 gospodării colective, pe care le deservește.

Sub îndrumarea mecanicului șef al stațiunii, tov. ing. Gagaros Virgil, mecanicii Sava Petre și Mosor Vasile, ajutați de combinerii Victor Dumitru, Victor Constantinescu și Ilie Dumitru au terminat pe ziua de 30 august, revizuirea dispozitivelor ce trebuiau adaptate la primele 4 combine și executarea celorlalte dispozitive noi.

Patru din aceste mașini au și fost transportate la gospodăriile colective din Mangalia, Pecineaga și „23 August".

In ziua de 1 septembrie, combinerii Păun Andrei și Grigore Stoica au și ieșit la cîmp cu 2 combine la colectiva din Pecineaga, pentru a începe lucrul.

Merită a fi subliniat că numai cu o singură combină se poate recolta zilnic 8—9 hectare înlocuindu-se munca a cel puțin 100 de oameni, care pot fi folosiți la alte munci din campania de toamnă.

ION DRINCU

Au terminat arăturile de vară

Folosind din plin întreaga capacitate de lucru a tractoarelor, precum și timpul bun de lucru, mecanizatorii de la Stațiunea experimentală pentru cultura porumbului Podul Iloaiei, regiunea Iași, au terminat arăturile de vară pe întreaga suprafață de 457 ha ce au fost cultivate cu păioase și leguminoase.

Trebuie arătat că mai bine de jumătate din această suprafață va fi însămînțată cu griu în această toamnă. Acest fapt va da posibilitate stațiunii să efectueze însămînțările la timp și într-un teren bine pregătit, ceea ce va duce în mod sigur la obținerea unei producții de griu mai mare la ha în anul viitor.

In mod deosebit s-au evidențiat în aceste munci tractoriștii Ion Comandoru, Aurel Moraru, C. Repede, Gh. Apostol și alții.

ION NASTASE
corespondent

ÎNCĂ ÎN CURSUL ACESTUI AN

Zeci de mii de hectare intră în circuitul agricol

In ultimile două săptămîni regiunea București a devenit un adevărat șantier. In lunca Dunării, a Dîmboviței, pe Ialomița și în alte locuri mii de țărani muncitori ajutați de oameni ai muncii de la orașe au pornit cu entuziasm, la îndemnul organizațiilor de partid, acțiunea patriotică pentru a reda prin muncă voluntară, noi terenuri agriculturii.

Pentru a cunoaște și mai amănunțit desfășurarea acestei importante acțiuni, l-am rugat pe tov. Emanoil Mitoșeru, directorul Direcției zonale de îmbunătățiri funciare-București, să ne răspundă la cîteva întrebări:

Convorbire cu tov. Emanoil Mitoșeru, directorul Direcției zonale de îmbunătățiri funciare — București

— Regiunea București se numără printre primele regiuni care au pornit acțiunea patriotică de a reda agriculturii noi terenuri. Ați putea să ne spuneți ce a întreprins în acest scop direcția dvs., și ce lucrări se execută în prezent pe șantierele deschise?

— Mai întîi vreau să vă arăt că direcția noastră zonală are lucrări de îmbunătățiri funciare nu numai în regiunea București, ci și în regiunile Constanța, Craiova, Ploești, Stalin și altele. Așa că, dacă se poate, am să arăt diferite aspecte legate de întrebarea pusă și din alte regiuni nu numai din București.

E adevărat că această regiune a fost printre primele care au început acțiunea patriotică de a reda agriculturii noi terenuri și că pe întinsul ei s-au deschis adevărate șantiere. La consfătuirea de la Constanța, s-a arătat că nu numai în lunca inundabilă a Dunării prin indiguiri, desecări etc., se pot reda agriculturii zeci de mii de hectare de teren. De aceea, imediat după consfătuire, atenția noastră a fost îndreptată înspre Dunăre, ca și înspre alte puncte aflate de-a lungul Dîmboviței, Ialomiței, Jiului etc. Specialiștii direcției noastre s-au consultat cu organele locale și, în urma a numeroase propuneri făcute de oamenii muncii din agricultură, au întocmit proiectele lucrărilor de îmbunătățiri funciare ce trebuie să se execute. S-a ajuns astfel la concluzia că în zona de activitate a direcției noastre, prin lucrări de desecări, indiguiri și regularizarea unor rîuri, pot fi cîștigate pentru agricultură terenuri întinse.

In cele ce urmează voi arăta cîteva din cele mai importante șantiere deschise în ultima vreme. Pe aceste șantiere lucrările de îmbunătățiri funciare se desfășoară cu un avînt deosebit. Puteți nota: șantierul de la Arsache-Petroșani, unde se lucrează la reprofilarea colectorului principal de desecare din incinta indiguită. Această lucrare va face fertilă o suprafață de circa 6.000 ha teren; șantierul Malul Roșu-Gostinu-Băneasa, din lunca Dunării, unde s-a lucrat la supraînălțarea digului transversal. Aci din cauza apelor mari dela Dunăre care se revărsau primăvara și a ploilor torențiale căzute în această incintă, o suprafață de circa 7.000 ha era expusă în fiecare an inundațiilor. Tot în regiunea București, la Cernica-Căldăraru, se lucrează la un baraj lung de aproape 1.500 de metri care va avea rolul să închidă un lac de acumularea apelor. Din acest lac se va lua apa necesară pentru extinderea irigațiilor. In regiunea București mai sînt deschise și alte șantiere de interes local și se vor deschide altele ca cele din Alexei și Axintele, raionul Lehliu.

Cît privește șantierele din celelalte regiuni ca cele de la Luciu-Giurgeni din regiunea Constanța, sau ca cele de la Bechet și Rojiștea, regiunea Craiova, pot spune că lucrările sînt destul de înaintate ceea ce înseamnă că în scurtă vreme suprafețe foarte mari de teren vor fi redate agriculturii. La Luciu-Giurgeni se execută lucrări pentru redarea a circa 12.000 ha agriculturii, iar la Rojiștea aproape 2.000 ha. Mari lucrări au început pe valea Oltului, în regiunea Pitești și la Rupea, în regiunea Stalin etc.

— Reiese astfel că în zona de activitate a direcției dvs. s-au deschis numeroase șantiere. Puteți să ne spuneți care este contribuția maselor largi de oameni ai muncii?

— Dacă în aceste zile ați străbate numai cîteva din șantierele amintite, ați putea vedea peste tot cum mii de oameni ai muncii din agricultură și de la orașe lucrează cu un elan nemaiîntîlnit la îndiguiri și săpatul canalelor de desecare. Pe șantierul Cernica-Căldăraru în fiecare zi depun muncă voluntară peste 1.000 de țărani muncitori din comunele Tînganu, Fundeni și Bălăceanca. Tot pe acest șantier pot fi văzute zilnic aproape 700 de căruțe care transportă pămîntul dislocat. La Luciu-Giurgeni unde, zilnic, lucrează voluntar peste 7.000 de oameni, lucrurile de desecare înaintează vertiginos.

Pe lîngă miile de colectiviști, întovărășiți și țărani muncitori individuali care lucrează pe șantierele arătate, din orașe ies zilnic la muncă voluntară mii de muncitori și funcționari.

— Și acum ați putea să ne arătați ce vor aduce economiei naționale noile terenuri redate agriculturii?

— In cîteva cuvinte vă pot arăta că mii de hectare de teren vor fi date spre cultivare chiar în cursul acestui an. Calculele specialiștilor ne arată că de pe suprafețele ce vor fi redate agriculturii în regiunea București în anul 1958, se pot obține anual circa 180.000 de tone legume și zeci de mii de tone de cereale. Un exemplu tot atît de grăitor este și cel care privește șantierul Luciu-Giurgeni, unde prin aducerea în circuitul agricol a circa 12.000 de ha de teren se va putea obține anual, de pe această suprafață, un spor de recoltă de 1.200 de kg de porumb la ha ceea ce înseamnă sute de vagoane de porumb în plus.

GH. BACIU

În MAREA FAMILIE

Să lucrezi pămîntul tot cu doi bouleni sau cu niște fițe de cai, de unul singur; să semeni fîșii de loc, una ici, alta la dracu în praznic, înseamnă a te chinui toată viața. Cu un cuvînt, te bagi rob la pămînt: muncești mult și culegi puțin. Și totuși nevoile de viață sînt nevoi. Cum să le satisfaci, ce venituri trebuie să realizezi ca să-ți îndestulezi familia? Firește, ca plugar, numai pămîntul ți le dă, dar să vedem cum? Căci pămîntul se cere a fi bine lucrat, răzbit, ca să producă mai mult. Or, acest lucru nu este posibil decît dacă toate fîșiile de pămînt sînt unite într-o tarla mare pe care oamenii se unesc să o muncească cu tractoare și mașini.

Acest lucru l-au înțeles, printre multele sute și sute de mii de țărani muncitori din țara noastră și cei din satul Rubla, raionul R. Sărat, care, acum cîțiva ani, au trecut la muncă în întovărășire agricolă. De la început ei s-au convins că așa e mult mai bine decît a te zbate de unul singur. Și convingerea lor a venit de acolo, că la cules, ei au dobîndit și la grîu și la porumb cu 3-400 de kg. mai mult decît individualii din comună. Rezultatul? Pînă în vara aceasta aproape 200 de țărani muncitori din Rubla au intrat în cele două întovărășiri din sat. Muncind laolaltă, cu ajutorul mașinilor și tractoarelor S.M.T. și după sfaturile tehnicienilor și inginerilor agronomi, ei au scos la hectar pînă la 1.500 kg. grîu producție care și în acest an a întrecut pe cea obținută de țăranii muncitori cu gospodării individuale.

In tot timpul însă, întovărășiții din satul Rubla au avut ochii ațintiți la vecinii lor, — la colectiviștii din Ziduri. Auzeau vorbindu-se despre succesele acestora, și la urmă au mers la ei în vizită; au văzut cu ochii lor nu numai recoltele mai bogate decît ale întovărășiților, ci și averea obștească pe care colectiviștii din Ziduri au agonisit-o și au mărit-o an de an. Gospodăria are o fermă zootehnică — 30 de vaci, 127 porci, cîteva sute de oi, 50 de stupi — etc. care a adus anul trecut un venit de peste 150.000 lei; recolta de grîu a colectiviștilor din Ziduri a fost anul acesta de 1.535 kg. la hectar, iar recoltele de porumb, floarea-soarelui, sfeclă de zahăr sînt nespus de frumoase. Numai pe sfecla de zahăr, colectiviștii din Ziduri vor încasa circa 500.000 lei.

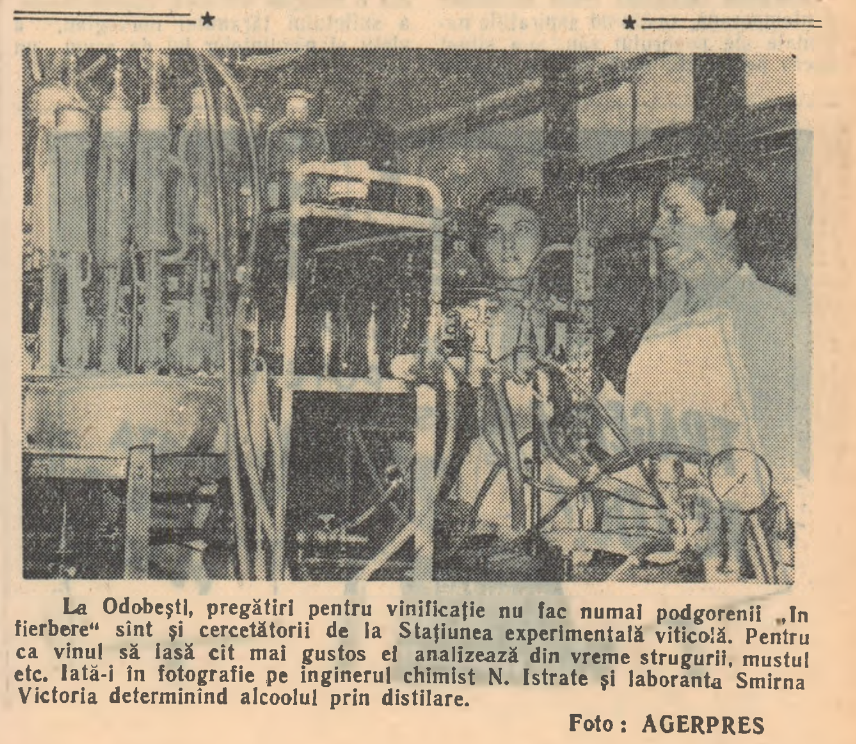
Au văzut toate acestea și și-au dat seama că în gospodăria colectivă munca este si mai spornică, veniturile oamenilor mult mai mari, iar perspectivele de viitor pentru făurirea unei vieți îmbunătățite sînt nebănuit de mari. Așa au gîndit și Sandu N. Costică și Ion Burlacu și Radu Baicu și alți întovărășiți din satul Rubla. Și-atunci oamenii au plănuit să treacă la „treapta superioară" după cum i-a lămurit secretarul organizației de partid, tov. Sandu N. Costică: să înființeze o gospodărie colectivă. Cele auzite despre colectiviștii din Ziduri și cele văzute la aceștia i-au convins, i-au pus în mișcare. „Facem colectivă tovarăși", a sărit cel dintîi întovărășitul Ion Burlacu, gospodar priceput, recunoscut ca fruntaș de toți oamenii din sat. El a fost mereu lîngă comuniștii Sandu N. Costică și Radu Baicu în munca de lămurire pentru înființarea gospodăriei.

Zilele acelea de frămîntări au trecut ca apa; a venit vara și acum, uite, că aproape a trecut și ea. Hotărîrea celor din Rubla însă a rămas si pe la sfîrșitul lunii august ea a fost un fapt împlinit.

Așa după cum le-a fost dorința, ziua în care au inaugurat gospodăria colectivă a fost o zi de mare sărbătoare în satul Rubla. Aceasta pe bună dreptate, căci a fi colectivist, a te număra printre membrii marii familii a țăranilor care au pornit pe făgașul adevărat al vieții fericite și îmbelșugate, este înainte de toate o cinste, o mîndrie. Acum familia colectiviștilor din raionul R. Sărat numără aproape 2.800 de membri (capi de familie) cu peste 10.000 de hectare unite în tarlale mari. Aceștia, alături de familiile de întovărășiți care se apropie de 10.100 la număr și care au aproape 18.000 hectare, formează sectorul agricol socialist-cooperatist existent în cuprinsul raionului Rîmnicul Sărat. Numai în primăvara acestui an și în ultimul timp s-au înscris aproape 1500 de țărani muncitori.

Alegînd ca președinte al gospodăriei colective „23 August" din Rubla, pe comunistul Sandu N. Costică, om priceput în muncă, harnic și cinstit, noii colectiviști din acest sat au pornit, cum se zice în popor, de la început cu dreptul.

RADU SANDU



La Odobești, pregătiri pentru vinificație nu fac numai podgorenii „In fierbere" sînt și cercetătorii de la Stațiunea experimentală viticolă. Pentru ca vinul să iasă cît mai gustos ei analizează din vreme strugurii, mustul etc. Iată-i în fotografie pe inginerul chimist N. Istrate și laboranta Smirna Victoria determinînd alcoolul prin distilare.

Foto: AGERPRES

MAI MULT NUTREȚ ÎNSILOZAT!

Însilozări peste plan

Vrednicii mecanizatori de la S.M.T.-Stîlpu, regiunea Ploești, au încheiat cu succes muncile agricole de vară. Planul de producție pe întreaga campanie —5.500 hantri— a fost îndeplinit și depășit încă de la data de 17 august.

Paralel cu lucrările de arături care sînt pe terminate, mecanizatorii S.M.T.-ului sprijină unitățile agricole cooperatiste din raza de activitate la însilozatul nutrețurilor. De altfel pînă în prezent planul stațiunii de a însiloza 360 de tone a fost de mult depășit. Ceva mai mult. De curînd revizuindu-se planul, s-a stabilit că la gospodăriile colective din comunele Stîlpu, Costești, Gherăseni, Maxinu, Tăbărăști și Lipia, să se însilozeze mult mai multe furaje față de planul inițial. Astfel, planul suplimentar prevede însilozarea în aceste unități a cantității de 840 de tone, iar ca rezultat al acestei acțiuni tractoarele S.M.T.-ului Stîlpu lucrează acum de zor pentru îndeplinirea sarcinilor. Ritmul în care se muncește te încredințează că pînă la 6 septembrie mecanizatorii de la S.M.T.-Stîlpu își vor face pe deplin datoria și vor termina de însilozat cele 480 tone peste plan.

L. I.

★ ★ ★

Cîte 6 tone pentru fiecare vacă furajată. Aatît au hotărît să însilozeze în acest an colectiviștii din Medieșu Aurit, regiunea Baia Mare. Pentru aceasta ei au însămînțat din primăvară 8 ha. cu porumb furajer iar în miriști încă 20 de hectare.

Pînă acum colectiviștii au pus la murat peste 250 tone nutreț, urmînd ca în aceste zile să însilozeze încă 400 tone de porumb furajer.

Asigură hrana animalelor

In gospodăriile agricole colective din raza de activitate a S.M.T. Făcăeni din raionul Fetești, se lucrează de zor la însilozarea nutrețurilor, necesare hrănirii vitelor în timpul iernii.

Astfel, gospodăria colectivă „23 August" din comuna Făcăeni a însilozat pînă în prezent cantitatea de 1.500 tone porumb furajer, colectiva din Bordușani a însilozat 360 tone porumb furajer, gospodaria colectivă din comuna Cegani a însilozat 640 tone furaje, iar gospodăria colectivă „Drumul lui Lenin" a însilozat cantitatea de 680 tone porumb furajer. Insilozările de nutrețuri în gospodăriile agricole colective, arată grija ce o poartă colectiviștii pentru dezvoltarea creșterii vitelor, care le aduc venituri importante de bani și produse.

FRINCU CONSTANTIN
corespondent

★

Pentru a asigura furajele necesare hrănirii animalelor, gospodăria colectivă din Berveni, regiunea Baia Mare a hotărît ca în acest an să însilozeze 1.250 tone nutrețuri.

Pînă acum colectiviștii din Berveni au însilozat peste 900 tone furaje.

Să fie grăbit ritmul de însilozare a furajelor

Asigurarea unei baze furajere indestulătoare este una din principalele condiții pentru realizarea unei producții animaliere sporite și la un preț de cost cît mai scăzut.

Ințelegînd acest lucru, numeroase gospodării agricole de stat și colective ca de exemplu cele din regiunile Craiova, Galați, Ploești, Constanța și altele au intensificat în ultima vreme ritmul de însilozare a nutrețurilor, asigurînd astfel animalelor mari cantități de furaje pe timpul iernii.

Nu același lucru putem spune însă despre gospodăriile agricole de stat și colective din regiunile: Stalin, Cluj. Timișoara, Oradea și Autonomă Maghiară unde această importantă acțiune este mult rămasă în urmă.

Ținînd seama că timpul este destul de înaintat este necesar ca organele agricole și de stat din regiunile mai sus arătate să ia măsuri corespunzătoare pentru a se grăbi ritmul însilozării nutrețurilor în gospodăriile agricole socialiste din aceste regiuni. Odată cu porumbul furajer se va însiloza și porumbul din cultura pentru boabe compromise. Acolo unde a început recoltatul porumbului pentru boabe este bine să se însilozeze și cocenii. In acest fel se va crea și un alt avantaj, anume: eliberarea cît mai grabnică a porumbiștilor ce urmează a fi însămînțate în toamna aceasta cu păioase. Nu trebuie pierdut nici un moment din vedere că în curînd gospodăriile agricole socialiste trebuie să pornească cu toate forțele la executarea însămînțărilor de toamnă. Iată de ce este necesar ca lucrările de însilozare a furajelor să fie intensificate la maximum pentru a nu stînjeni executarea celorlalte lucrări.

Atenție deosebită însilozării furajelor

La consfătuirea de la Constanța, pe lîngă celelalte probleme dezbătute, o atenție deosebită s-a acordat și măsurilor ce trebuie luate pentru lichidarea rămînerii în urmă în domeniul creșterii animalelor.

Experiența de pînă acum ne arată că acolo unde organele de stat și agricole au dat toată atenția asigurarii unor nutrețuri suficiente și de calitate pe tot timpul anului, rezultatele obținute în creșterea animalelor au fost din cele mai bune. Putem da ca exemplu aci, gospodăriile agricole de stat și colective din regiunile Constanța și Galați unde în ultimii ani numărul animalelor de producție a crescut simțitor. Producțiile mari de lapte și anume de cîte 2.000 litri lapte pe cap de vacă furajată obținute în multe ferme de vaci ale gospodăriilor colective din aceste regiuni nu sînt de loc întîmplătoare. Ele sînt rezultatul strădaniei pe care o depun colectiviștii pentru asigurarea bazei furajere și îndeosebi însilozării unor cantități mari de nutrețuri.

Deși ne aflăm în plină perioadă cînd lucrările de însilozare a nutrețurilor trebuiau să se desfășoare din plin, se constată că în unele regiuni ritmul însilozării furajelor este încă nesatisfăcător. Așa stau lucrurile, bunăoară, în multe gospodării agricole de stat și colective din regiunea Pitești, unde pînă la data de 29.VIII și respectiv 30.VIII a.c., se însilozaseră abia 6.341 tone și respectiv 3.009 tone nutrețuri față de 34.884 tone și 20.000 tone de nutrețuri planificate pentru însilozare.

Mult rămase în urmă la însilozarea furajelor se găsesc gospodăriile colective din raioanele Costești, Găești, Slatina și Potcoava, unde pînă la data de 30.VIII a.c., se însilozaseră cantități mult prea mici de nutrețuri. In cele 16 gospodării colective și 17 gospodării colective din raioanele Slatina și Costești, în această perioadă de timp se însilozaseră abia cîte 348 tone și respectiv 261 tone, față de 3.200 tone și respectiv 3.500 tone de nutrețuri planificate pentru însilozare în acest an. Nu este mai bună situația nici în gospodăriile agricole de stat, unde deși sînt posibilități mari pentru a se realiza cantitățile planificate de nutrețuri însilozate, lucrările de însilozare se tărăgănează fără motiv. Cantități mici de nutrețuri au însilozat gospodăriile de stat Petrești. (director ing. Gh. Fierbințeanu), Rătești (director ing. Mircea Ceaușescu) Tuieni (director ing. Vasile Ciuciu), Ștefănești (director ing. Budan C-tin) și multe altele.

De ce oare se desfășoară nesatisfăcător lucrările de însilozare în regiunea Pitești? In mod obiectiv se poate spune că numărul de tocători satisfac cerințele unităților agricole din regiune, iar porumbul furajer de acum este chiar trecut de faza de vegetație lapte-ceară pentru a fi însilozat. Adevărata cauză a rămînerii în urmă cu lucrările de însilozare a porumbului furajer, trebuie căutată însă mai departe și anume în felul cum organele agricole privesc realizarea acestei importante sarcini. Bunăoară, atunci cînd sînt întrebate, organele agricole regionale răspund

T. BILBILE

(Continuare în pag. a 4-a)

Concursul și Festivalul Internațional George Enescu



George Enescu — un mare om, un mare compozitor, un genial interpret — un creator în adevăratul înțeles al cuvîntului care și-a pus arta în slujba oamenilor, pentru cinstirea poporului și frumuseții patriei sale dragi.

George Enescu a fost și rămîne una din cele mai bogate personalități muzicale contemporane, iar opera sa reprezintă o contribuție remarcabilă la patrimoniul muzicii universale. De numele lui George Enescu, de talentul, măiestria și munca lui neobosită se leagă destinele muzicii romînești. Prin George Enescu muzica cultă romînească a înregistrat o culme a sa și o puternică afirmare pe plan internațional.

În cele mai îndepărtate colțuri ale lumii, în toate continentele ecoul Concursului și Festivalului internațional „George Enescu" care are loc la București între 4-22 septembrie a.c., festival închinat cinstirii memoriei marelui nostru muzician a cuprins interesul unanim al tuturor cercurilor muzicale, al milioanelor de iubitori ai muzicii din lumea întreagă, care au acordat o înaltă apreciere acestui eveniment.

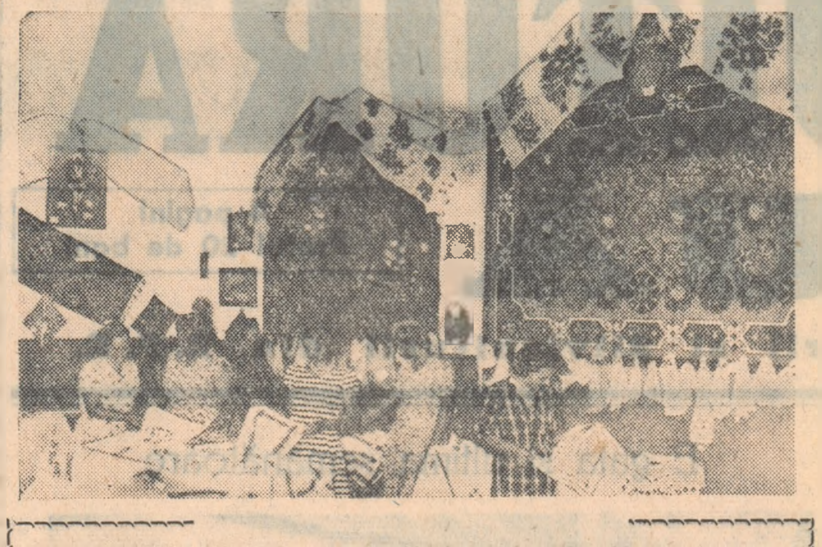
Printre cei aproape 100 de artiști din peste 20 de țări (U.R.S.S., S.U.A., Franța, Belgia, Japonia, Germania, R. P. Chineză, Italia, Danemarca, Ecuador etc.) care participă la concurs se numără remarcabili pianiști, violoniști, laureați ai diferitelor concursuri internaționale, unii dintre ei foști elevi ai marelui Enescu, personalități care l-au cunoscut sau au cîntat împreună cu genialul nostru interpret, compozitor și dirijor. Țara noastră va fi reprezentată la concurs de un mănunchi de elemente tinere valoroase ca: Valentin și Ștefan Gheorghiu care pe Enescu l-a sprijinit în anii de formare cu multă dragoste și interes, Alexandrina Zorleanu, Crimhilda Cristescu, Ștefan Ruha, Cozighian Varujan și alții. Din juriile concursului alături de George Georgescu, Constantin Silvestri și alți reprezentanți de seamă ai vieții noastre muzicale, fac parte numeroase personalități din străinătate ca: David Oistrah (U.R.S.S.), Yehudi Menuhin (S.U.A.), John Barbirolli (Anglia), Claudio Arrau (Chile), Carlo Zecchi (Italia) etc.

Pe lîngă concurenți și alături de personalitățile care fac parte din juriu, au fost invitați să ia parte la acest important eveniment muzical al țării noastre personalități de seamă ale vieții muzicale din străinătate.

La festival își vor da concursul patru orchestre simfonice din țara noastră, avînd la pupitru dirijori de renume european și mondial ca: George Georgescu, Constantin Silvestri, John Barbirolli, Carlo Felice Cillario, Sașa Popov, soliști de valoare internațională printre care David Oistrach, Yehudi Menuhin, Claudio Arrau, Ion Voicu, Iacov Zak, Radu Aldulescu, Valentin și Ștefan Gheorghiu.

Festivitatea de închidere a concursului și decernarea premiilor va avea loc la 16 septembrie în sala Ateneului R.P.R. Cu acest prilej vor reapare în fața publicului laureații concursului de pian și vioară. La 22 septembrie, la Teatrul de Operă și Balet va avea loc premiera operei „Oedip" de George Enescu, eveniment așteptat cu multă nerăbdare de iubitorii de muzică și cu care se va încheia primul nostru concurs internațional Festivalul „George Enescu".

LA EXPOZIȚIA COLECTIVIȘTILOR DIN DOMNEȘTI



Colectivistele din raionul Domnești s-au dovedit a fi mari meștere în lucrul de artizanat. Iată, în fotografie, o parte din obiectele expuse de ele la expoziția deschisă de curînd în Domnești.

Foto: V. LEUCA

Zile de sărbătoare în gospodăriile colective

În aceste zile, continuă împărțirea avansului de 40 la sută în gospodăriile colective. Toți cei harnici primesc însemnate cantități de cereale, zarzavaturi și alte produse, precum și mari sume de bani. La sărbătoarea împărțirii avansului participă și țărani întovărășiți sau individuali. Văzînd belșugul de produse pe care îl primesc colectiviștii, mulți dintre aceștia fac cereri de înscriere în gospodăria colectivă.

La gospodăria colectivă din comuna Căuș, raionul Tășnad, ziua împărțirii avansului a fost primită de colectiviști cu mare bucurie. Pentru munca depusă, familia colectivistului Iosif Podină a primit 1394 kg grîu și altele, iar familia colectivistului Gh. Sabo 1222 kg grîu. Doi dintre invitați, întovărășiții Nicolae Suciu și Augustin Podină au înaintat atunci cereri de înscriere în gospodărie.

Din darea de seamă prezentată de către tovarășul Marin Ionică, președintele gospodăriei colective „Octombrie Roșu" din Bilciurești, raionul Ploești, cu prilejul împărțirii avansului de patruzeci la sută, colectiviștii și invitații au luat cunoștință de succesele obținute de gospodărie în prima parte a anului. Așa bunăoară, ei au aflat că gospodăria o obținut la hectar o producție medie de 1830 kg grîu și de 2950 kg orz; că pînă la jumătatea anului colectiviștii au realizat mai mult de 70 la sută din totalul veniturilor planificate, și că din suma de 64.000 lei planificați pentru fondul de bază au atins deja 60.000 lei. Pentru munca depusă, colectiviștilor li s-au repartizat ca avans de patruzeci la sută, cîte 3 kg grîu, 3 kg orz, și cîte 6 lei pentru fiecare zi-muncă. Astfel, colectivistul Ionescu Gheorghe care a efectuat 254 zile-muncă a primit 762 kg grîu, 762 kg orz și 1524 lei. De asemenea, cantități mari de produse și mari sume de bani au primit colectiviștii, Chițu Ioan, Rotaru Ion, I. Constantin.

Văzînd rezultatele obținute de către colectiviști și comparîndu-le cu cele obținute de ei, încă patru familii de țărani muncitori din comună au cerut să fie primiți în rîndurile colectiviștilor.

Obținînd o producție medie, cu peste 420 kg grîu la ha mai mult decît țăranii individuali, gospodăria colectivă din Livada, raionul Oaș, a putut împărți membrilor ei cîte 3 kg. grîu la ziua-muncă. Astfel, pentru munca depusă pînă acum Nicolae Ivanov a primit 19 măji de grîu (1900 kg), Mihai Asztales — 15 măji (1500 kg) și ca ei mulți alții.

Informații

Pînă la 1 septembrie, arăturile pentru însămînțările de toamnă au fost executate pe o suprafață de circa 594.000 de ha. În gospodăriile agricole de stat s-a arat o suprafață de peste 131.600 de ha., la gospodăriile colective, aproape 240.000 de ha., iar la întovărășirile agricole peste 96.000 de ha. În sectorul gospodăriilor individuale s-au făcut arături pe o suprafață de 107.000 de ha.

★

Pentru dezvoltarea continuă a averii obștești membrii celor 177 gospodării colective din regiunea Craiova au alocat pînă acum la fondul de bază 1.814.000 de lei. În același timp, fondul de bază al întovărășirilor agricole a sporit la peste 3.012.000 de lei, reprezentînd o creștere de peste două ori mai mare față de perioada corespunzătoare a anului trecut.

★

Pentru campania agricolă de toamnă, cooperația de consum desface în aceste zile peste 16.000 de mașini și unelte agricole printre care batoze de porumb, tocători de nutreț, greble mecanice și altele, precum și aproape o mie de tone de unelte agricole mici. Cooperativele sătești sînt aprovizionate și cu aparate de prăfuit cerealele cu insecticide, trioare, vînturători, teascuri și altele.

★

Tot mai mulți tineri din regiunea Galați participă la diferite acțiuni obștești. Astfel, 25.000 de tineri au lucrat voluntar la împădurirea unei suprafețe de 253 de ha., la combaterea dăunătorilor pădurii pe 710 ha. și la însămînțarea arboretelor pe aproape 1.000 de ha.

★

În vederea însămînțărilor de toamnă, s-au condiționat pînă acum, 155.000 de tone de sămînță din care la gospodăriile de stat 60.600 de tone, iar la gospodăriile colective aproape 30.000 de tone.

★

În ultima perioadă, gospodăriile agricole de stat au livrat spre consum pe piețele orașelor peste 40.000 de tone de legume, 5.500 de tone de fructe și 750 de tone struguri. La livrările de lapte de vacă, planul trimestrului în curs a fost îndeplinit în proporție de 38 la sută, fruntașe fiind Trusturile regionale Constanța, București și Suceava, care au dat peste plan mari cantități de lapte.

★

În ultima vreme au fost însilozate 577.000 de tone de furaje; gospodăriile agricole de stat au însilozat 218.700 de tone, iar gospodăriile agricole colective 328.000 de tone. În această acțiune fruntașe sînt regiunile Constanța, Galați și Craiova.

★

În cadrul gospodăriilor agricole de stat au fost reparate pînă la 2 septembrie utilajele agricole necesare campaniei agricole de toamnă în proporție de 87 la sută la tractoare, 89 la sută la semănătorii mecanice și 86 la sută la semănătorile cu tracțiune animală.

★

În curînd, în multe regiuni, va începe o largă acțiune demonstrativă de masă cu tema: „Pregătirea și folosirea gunoiului de grajd odată cu arătura". La demonstrații vor participa delegații din gospodăriile agricole colective, cooperative agricole de producție cu rentă, întovărășiri agricole S.M.T.-uri etc. În multe unități agricole socialist-cooperatiste se vor organiza demonstrații model.

Însemnări de la o expoziție

Agricultura Olteniei în plină dezvoltare

Interesantă și instructivă, expoziția care s-a deschis de curînd în orașul Craiova este o adevărată școală. Ea cuprinde aspecte din toate sectoarele economiei uneia dintre cele mai mari regiuni ale țării, care în anii regimului de democrație populară a cunoscut o dezvoltare continuă și multilaterală.

Să ne aducem aminte

Un plug de lemn, un snop pricăjit de grîu și-un săculeț cu boabe, sînt primele exponate cu care iei contactul la standul agriculturii. Alături, o explicație referitoare la agrotehnica folosită: arătura superficială în porumbiște (12—15 cm.) și semănatul cu mîna prin împrăștiere. Atît. În ceea ce privește producția, cifra este cît se poate de grăitoare: 200 kg la ha.

Pentru condițiile de înapoiere și exploatare în care a fost ținută agricultura Olteniei de vechile regimuri, recolta de mai sus nu este un caz izolat. Pe meleagurile celor 600.000 de analfabeți și 1.500.000 de țărani care nu stăpîneau în medie decît 0,50 ha și unde cu 15—20 de ani în urmă mai lucrau încă peste 41.100 de pluguri de lemn soarta celor ce munceau ogoarele nu putea fi alta decît mizeria și foametea. În schimb aproape 11.500 de familii chiaburești și 751 de moșieri huzureau, exploatînd nemilos pe țăranii fără pămînt sau cu pămînt puțin.

Pe un făgaș nou

Astăzi, alături de cele 37 de gospodării agricole de stat, pe ogoarele Olteniei s-a dezvoltat și consolidat un puternic sector cooperatist format din 177 gospodării agricole colective, 62 cooperative agricole de producție și 1.896 de întovărășiri agricole. Ca urmare a acestui fapt a crescut an de an volumul lucrărilor executate cu mijloace mecanizate. Bunăoară, în anul 1957 volumul lucrărilor mecanizate a fost de 4 ori mai mare față de cel din anul 1949. Mecanizarea lucrărilor și folosirea unei agrotehnici superioare în lucrarea pămîntului au determinat o sporire simțitoare a producției la hectar. În comparație cu anul 1938, în ultimii ani, pe întreaga regiune s-a obținut cu 350 kg grîu, 650 kg porumb, 6.500 kg sfeclă de zahăr și 350 kg floarea-soarelui mai mult la fiecare hectar cultivat. Cu toată vremea nefavorabilă și în anul 1958 au fost gospodării agricole colective ca „1 Mai" Maglavit, „Gheorghe Dimitrov" Bechet, și altele care au dobîndit peste 2.000 kg de grîu la ha. Față de țăranii muncitori cu gospodării individuale, producțiile de păioase la ha obținute în sectorul cooperatist al regiunii sînt cu 350—400 kg mai mari. Printre unitățile care au crescut mult în ultimii ani în ceea ce privește sporirea producției la hectar, dezvoltarea multilaterală și mărirea fondului de bază se numără gospodăriile colective din Poiana Mare, Maglavit, Mîrșani, Valea Stanciului, Gighera, Izbiceni și altele.

Paralel cu dezvoltarea sectorului cooperatist a crescut și nivelul de viață al oamenilor. Numai în ultimul an, bunăoară, peste 900 de colectiviști și-au construit case noi, 1.715 familii și-au cumpărat aparate de radio, mobilă și cîte altele. Aceste succese n-au rămas fără efect. Sute de familii noi au pornit în vara aceasta pe calea muncii în comun, înscriindu-se în vechile unități sau înființînd altele noi.

Deosebit de edificatoare sînt și standurile unde se arată realizările din domeniul învățămîntului agricol, al muncii de cercetare științifică de la Studina, Ișalnița, Tîmburești etc. Treci apoi printr-un sector unde expune silvicultura și iată-te ajuns în fața Gostatului. Un stand impunător, cu produse de calitate, te-ndeamnă să fii mai atent. La toate culturile, producțiile sînt mari: tehnica și agrotehnica superioară și-au spus aici și mai mult cuvîntul. Și încă ceva: soiul. Bunăoară, la grîu, soiul A 15 a dat o producție de 1.800—2.300 kg la ha, în timp ce Bulgaria 301 și Fortunato (noi soiuri introduse în cultură) 2.000—2.800 kg. În viticultură, de asemenea, s-au impus soiurile Muscat Hamburg, Afuz-Aly, Chasselas, care au dat în fiecare an 10.000—12.000 kg de struguri la ha și Pinot-urile cu 3.000—4.000 kg vin.

În încheierea expoziției urmează standurile mecanizării și zootehniei. Mașini noi, de toate tipurile, aflate în dotarea gospodăriilor de stat sau ale S.M.T.-urilor îi vor ajuta pe oamenii muncii să obțină recolte și mai bogate.

GH. LEU

Baza de recepție s-a pregătit pentru preluarea porumbului

Baza de recepție din Lehliu are de preluat în toamna aceasta însemnate cantități de porumb și floarea-soarelui. Baza a început din vreme pregătirile. Cele 10 pătule ale bazei, confecționate din deșeuri de lemn — material puțin rezistent — sînt, pe deasupra, și vechi. Pătulele au necesitat, din această pricină, reparații mari. Pereții trebuiau îndreptați, pardoseala refăcută, acoperișurile drese. La 7 din cele 10 pătule, reparațiile au fost terminate pînă la începutul lui septembrie. Celelalte 3 vor fi gata zilele acestea. Pătulele reparate au fost dezinfectate și văruite. Merită subliniat faptul că toate aceste lucrări au fost efectuate prin muncă voluntară de către salariații bazei.

Pe lîngă cele 10 pătule destinate porumbului-știuleți, baza va mai utiliza silozul și 3 magazii luate cu chirie de la C.F.R. Acestea sînt puse în perfectă stare de folosință. Pregătiri pentru preluarea porumbului s-au făcut și în siloz. Tubulatura a fost chituită. Transportoarele au fost reparate pentru a se evita și cea mai mică pierdere de boabe. Nu au fost uitate nici cîntarele și aparatele laboratorului de analiză. Ele sînt deja reparate și verificate.

La baza de recepție pînă anul trecut producătorii aduceau mai mult porumb boabe; glodurile le foloseau în locul lemnului de foc. Experiența anului trecut nu mai poate fi însă pe de-a întregul valabilă anul acesta. Comunele deservite de bază sînt acum complet cooperativizate. Unitățile cooperatiste, avînd de predat cantități mari, vor aduce, desigur, la bază porumb știuleți. Gîndindu-se la această posibilitate, baza a luat unele măsuri. A pregătit ceva materiale pentru a se improviza, în caz de nevoie, coșare temporare. Totodată s-au pus în stare de funcționare și 2 batoze de porumb care pot „bate", împreună, 60 de tone în 8—10 ore. Nu strică, însă ca o măsură în plus de prevedere, să se mai procure fie materiale pentru coșare fie încă o batoză de „bătut" porumb. Nu trebuie uitat că predarea porumbului are loc într-o perioadă cînd forțele de muncă din unitățile cooperatiste sînt angajate în bătălia însămînțărilor de toamnă și în alte lucrări agricole importante. Acest fapt impune ca atelajele și oamenii să nu piardă timp cu predarea produselor.

M. LOCEA

CE SĂ CITIM

Björnstjerne Björnson: MÎINILE MAMEI

Volumul „Mîinile mamei" apărut de curînd la E.S.P.L.A. ne prilejuiește cunoașterea unor pagini interesante din viața și tradițiile istorice ale poporului norvegian. Autorul lui, Björnstjerne Björnson (a trăit între anii 1832—1910) este unul dintre clasicii literaturii norvegiene și totodată un scriitor de circulație mondială. În anul 1903 Björnson a fost distins pentru activitatea sa literară cu Premiul Nobel.

Opera lui Björnson poartă pecetea ideilor care frămîntau cu un veac în urmă țara sa: în primul rînd democratizarea vieții sociale a Norvegiei, dobîndirea independenței economice și politice, lupta dusă pentru a scoate țara din orbita intereselor aristocrației și burgheziei suedeze.

Björnson înfățișînd critic societatea contemporană, susținînd aspirațiile naționale ale poporului său, și-a situat opera pe temelii realiste. Din păcate, condițiile sociale și epoca în care și-a desfășurat activitatea nu i-au permis să vadă întotdeauna răspunsurile la frămîntările sociale ale poporului său.

Cele două nuvele care alcătuiesc volumul nu ne prezintă desigur decît cîteva crîmpeie din vasta sa operă. Reținem însă în primul rînd nuvela „Flăcăul vesel" și subliniem totodată faptul că Björnson a scris între anii 1857—1866 numeroase nuvele cu subiecte luate din viața țăranilor norvegieni.

Povestea lui Oyvind Thorsen, băiatul sărac din nuvela „Flăcăul vesel" care prin muncă îndîrjită și ambiție ajunge un agronom priceput, e bogată în evocarea obiceiurilor, a peisajului și legendelor nordice.

Meritul lui Björnson este de a fi redat o imagine veridică, cuprinzătoare, a sufletului țăranului norvegian, a vieții și năzuințelor lui de acum un veac.

CINSTIREA lui Aurelian TĂNASE

Mărunțel, ars de soare, Aurelian Tănase păși printre oameni aproape nebăgat în seamă, și se așeză pe locul oprit de nevastă-sa între ea și cei doi copii. Sala de ședințe a gospodăriei colective din Bucu devenise neîncăpătoare.

Aurelian Tănase scoase pălăria și începu a-și face vînt mai mult ca să treacă timpul. Se înserase bine; prin geamurile larg deschise nu adia nici o pală de vînt. Pămîntul Bărăganului, ziua ars de soare, și încins ca o uriașă vatră, răsufla acum ușurat. Mirosea a grîu copt — a pîine nouă.

Tănase se uită la masa la care erau așezați vreo cîțiva oameni din consiliu. Il văzu pe Soare Marin, președintele, cu mustățile lui mari, negre, răsucite în sus, și își amintea de vorbele lui, spuse cu o zi înainte, la arie: „Vezi că mîine la adunarea generală o să ai o bucurie".

Despre ce fel de bucurie putea fi vorba? Căci pentru Tănase Aurelian bucurie e atunci cînd vede belșugul din gospodărie, cînd încarcă produse în căruță și le duce acasă; atunci cînd vede cum crește marea gospodărie; cînd vede un camion nou sau o construcție, oi, stupi etc. Se gîndi la munca lui, la a celorlalți colectiviști, la averea obștească a gospodăriei... După consfătuirea de la Constanța, gospodăria se întărise mult. Meșteri pricepuți ca Tănase Sforaru, Stan Deciu, Tudor Orășanu, împreună cu el și cu alți colectiviști, începuseră construcția unui grajd de cărămidă și a cîtorva ateliere (dogărie, lemnărie, fierărie) făcute în mare măsură cu mijloace proprii. Fuseseră aduse o mulțime de curci și 600 de pui de rasă. Gospodăria cumpărase apoi 44 de vaci dintre care 10 cu lapte; în livadă plantaseră încă 5 ha. de pomi. Și, la bucuria pentru toate acestea, se adăuga și aceea că o parte din banii luați pe produsele contractate (150 miei, 1.191 kg. lînă, 5.000 litri lapte, 37 vagoane cereale, 400 ha. plante tehnice) fuseseră împărțiți colectiviștilor, în două rînduri ca avans: 5 lei la ziua-muncă.

„M-or trimite cumva la vreo școală" se gîndi Tănase și se uită cu coada ochiului la nevastă-sa. Pentru mine o fi bucurie, dar pentru ea... O să-mi aprind paie-n cap...".

Soare Marin, președintele, se ridică și bătu de trei ori cu creionul în masă. Se făcu tăcere. Apoi, vorbi despre „situația la zi"; mulțumi colectiviștilor pentru munca depusă la strîngerea recoltei. Anunță cu satisfacție că „media la grîu e de 1.500 kg. la ha.".

— Acum, zise el ridicînd de pe masă o foaie albă de hîrtie, o să-l facem o bucurie tovarășului nostru Aurelian Tănase.

Toate capetele se îndreptară în partea unde se afla Tănase. Acesta, deși om în toată firea, se împurpură la obraz ca un copil.

— Ministerul nostru, al Agriculturii și Silviculturii, continuă președintele, îi acordă tovarășului Aurelian Tănase „Diploma de fruntaș al recoltelor bogate".

Un ropot de aplauze izbucni în sală.

— Pe tovarășul Aurelian, accentuă președintele, îl cunoaștem cu toții; muncește cu tragere de inimă în gospodărie. E un adevărat comunist; îl doare inima pentru avutul obștesc, nu tace cînd vede un lucru în neregulă; pune mîna și-l îndreaptă. Conducerea gospodăriei și organizația de partid au găsit că e bine să-i înmîneze diploma în adunarea generală. Noi îl felicităm din toată inima.

Din nou sala izbucni în aplauze. Aurelian Tănase se simțea stînjenit; fața îi ardea ca focul. Oamenii care se ridicară la cuvînt îi aduseră laude. Adevărat era că el muncise bine. Ce-i drept uneori era aspru cu colectiviștii mai tineri. Să-i fi ferit sfîntu să nu fi adăpat animalele sau să nu le fi dat mîncare la timp. Cel puțin pe Nicolae Petre îl supraveghea la milimetru. La fel și pe Stan M. Vasile, sau pe Vasile Ștefan. În tot ce făcea era, însă, o grijă părintească.

Aurelian se uită atent la oamenii din sală și întîlni privirile flăcăilor. Și Petre și Stan și Vasile îl priveau, așa cum îl priveau dealtfel și moș Gheorghe Bejgu și Constantin Soare și toți ceilalți colectiviști harnici. Tuturor le părea bine de cinstirea ce i se făcuse.

El s-a ridicat domol, a mulțumit călduros, și s-a angajat ca să muncească și mai bine. Iar cînd s-a așezat din nou pe scaun a îngînat, ca pentru el: — Da, da, cinstirea aceasta face mai mult decît un car de grîu, adus în bătătură.

STELA NEAGU

NOTA

Incheia contracte fictive

Pînă nu de mult, Mihai Dumitru din comuna Sfințești raionul Roșiori de Vede, era achizitor principal al cooperativei. Pe lîngă achiziții, Mihai Dumitru avea și sarcina încheierii de contracte cu producătorii agricoli pentru livrarea de cereale statului. Într-o bună zi, la începutul primăverii, Mihai Dumitru și-a spus că prin încheierea de contracte poate ciupi ceva peste cîștigul cinstit. Mai întîi Dumitru și-a completat un contract scriind că va preda statului o cantitate de 8.000 de kg. de grîu. În realitate el nu avea de unde să predea cantitatea arătată deoarece însămînțase în toamna anului trecut numai 2 ha. cu grîu. La încheierea contractului însă, el a încasat bani drept arvună. Cum afacerea aceasta i-a adus prea puțini bani, Mihai Dumitru a făcut și alte contracte fictive pe numele producătorilor agricoli Ion Mihai, Ion Orenesie, Gheorghe Gh. Dumitru, Niculae Chiriac și alții. Cantitatea de grîu trecută în aceste contracte era de aproape un vagon. Pentru aceste contracte, achizitorul Mihai Dumitru a încasat aproape 3500 de lei drept arvună pe care i-a băgat în buzunarul lui.

...A venit vremea treierișului, a livrării către stat a cerealelor contractate. Organele cooperativei și ale sfatului popular s-au deplasat la producătorii respectivi, pentru a transporta cerealele contractate la baza de recepție. Producătorii au declarat: „noi nu am contractat cu cooperativa aceste cantități de cereale". Astfel, achizitorul necinstit a fost demascat. Țăranii muncitori au condamnat cu asprime ticăloșiile lui Mihai Dumitru. Ei sînt însă nemulțumiți că pînă zilele trecute, cînd au aflat cazul său, acest individ nu fusese dat încă pe mîna justiției pentru a-și primi pedeapsa ce o merită.

În legătură cu acest caz, ce au de spus organele competente din raionul Roșiori de Vede?

B. ACIU

PREGĂTIRI pentru cules și vinificație

Rodul muncii lor din acest an este oglindit în recolta de peste 7.000 de kg. struguri ce o vor culege în curînd, vrednicii viticultori din gospodăria agricolă de stat Mărășești, de pe fiecare hectar de vie. Pentru ca acest rod însă să fie pe deplin obținut, o grijă deosebită acordă ei în această perioadă pregătirii culesului și vinificației. Cu cîteva săptămîni în urmă au început pregătirile. În acest scop, după ce s-a făcut evaluarea probabilă a producției, au trecut la verificarea și revizuirea inventarului vinicol existent. Cu această ocazie au constatat că față de volumul mare de lucrări le lipsesc multe pentru ca atît culesul cît și vinificația să decurgă în bune condiții. În primul rînd pentru ca producția mare ce se arată să poată fi vinificată la timp și fără pierderi, mai au nevoie de o presă continuă, de cîteva zeci de butoaie în capacitate de circa 30 vagoane și sute de coșuri și ciubere.

Pentru presă și o parte din butoaie, conducerea gospodăriei a intervenit la forul superior și speră să le primească la timp. De altfel, 15 butoaie noi în capacitate de 4,5 vagoane le-au și sosit în gospodărie. Cea mai mare parte din butoaiele necesare vor fi însă, confecționate în gospodărie în care scop au fost luate măsurile cuvenite, iar 600 de coșuri și tot atîtea ciubere, gospodăria le-a comandat din timp prin unitățile cooperatiste. Pentru punerea la punct a inventarului ce se găsește în gospodărie, în aceste zile, în crame și pivnițe se desfășoară o intensă muncă. Se repară și văruiesc cramele și pivnițele. Se revizuiesc presele, zdrobitoarele, dezbrobonitoarele și tocitorile ce se vor folosi la vinificație. Dar mai cu seamă se lucrează la repararea butoaielor defecte și confecționarea altor noi din doagele ce se găsesc în gospodărie.

Pînă mai zilele trecute echipa de dogari condusă de Dumitru Condrutz a și reparat 6 butoaie de cîte 16—18 mii litri fiecare, iar alte patru asemenea vase vor fi gata în curînd. Cu mult sîrg muncesc dogarii Nicu Ardeleanu, Victor Stoica, Vasile Condrutz și alții la confecționarea butoaielor noi. Peste cîteva zile din mîinile acestor harnici muncitori vor ieși vase noi în capacitate de cîteva vagoane. Pînă la cules ei vor confecționa butoaie noi în capacitate de peste 10 vagoane.

Paralel cu repararea și confecționarea de noi butoaie, sub directa îndrumare și supraveghere a pivnicierului Teodor Panainte, se pregătesc butoaiele bune și sănătoase. Vase în capacitate de peste 60 de vagoane, curățate, spălate și afumate cu pucioasă sînt gata pentru a primi mustul.

Pregătirile în această gospodărie însă, nu se rezumă numai la punerea la punct a inventarului vinicol. De pe acum aici, se fac pregătiri și pentru crearea unor condiții de muncă și de trai din cele mai bune celor ce vor lucra la cules și vinificație. Astfel, pe lîngă aprovizionarea cantinei cu diferite alimente ca: brînză, orez, marmeladă, paste făinoase, pește etc. s-au pus la îngrășat 2 juncani și 6 porci mari. De asemenea, pentru cantină s-au confecționat 200 scaune și 40 de mese. Iar pentru dormitoare s-au cumpărat încă 200 de paturi, 200 de cearceafuri și 250 saltele.

Creînd astfel de condiții celor peste 1.000 de muncitori pe care îi va avea gospodăria de stat Mărășești în campania de cules și vinificație și punînd la punct întregul inventar vinicol necesar, precum și printr-o bună organizare a muncii, este sigur că bogata recoltă de struguri din acest an va fi culeasă la timp și fără pierderi și totodată, vinificată și depozitată în cele mai bune condiții.

V. CAZACU

PENTRU O RECOLTĂ BOGATĂ DE CEREALE

SĂ ÎNSĂMÎNŢĂM în BUNE CONDIŢII PĂIOASELE DE TOAMNĂ

Grîului nu-i prieşte pe orice teren şi după oricare plantă premergătoare

Ca orice cultură agricolă, grîul de toamnă are anumite cerinţe faţă de terenul pe care este cultivat. Din practică s-a văzut că cele mai bune terenuri pentru grîu sînt cele sănătoase, cu structura normală şi cu rodnicie ridicată. Pe solurile nesănătoase, acide, mai puţin fertile, grîul nu dă recolte mari. Este nevoie deci să alegem cu multă grijă locul unde vom semăna grîul de toamnă. În ţara noastră cele mai bune terenuri pentru grîu sînt: cernoziomurile degradate din zona de silvo-stepă aflată în vestul ţării. Aici şi celelalte condiţii sînt prielnice culturii grîului. De asemenea, sînt bune pentru grîu cernoziomurile propriu zise ciocolate, castanii şi brune deschise de stepă aflate în diferite regiuni ale ţării şi mai ales în partea de sud şi sud-est.

Pe lîngă aceste soluri foarte potrivite pentru grîu, sînt şi cele roşcate de pădure care conţin o cantitate mare de substanţe hrănitoare şi dau recolte îmbelşugate.

Grîul dă recolte mari şi pe podzoluri cu condiţia ca acestea să fie bine îngrăşate cu gunoi de grajd sau grîul să fie semănat după trifoi. Fără îngrăşăminte, pe terenurile podzolite, sărace şi acide grîul dă producţii mici deşi celelalte condiţii ca: umiditatea şi temperatura corespund cerinţelor lui.

O mare însemnătate are pentru cultura grîului planta premergătoare. Cele mai bune pentru grîu îndeplinesc următoarele condiţii: Se recoltează devreme astfel încît după ele se poate pregăti terenul în bune condiţii pentru grîu; nu secătuiesc pămîntul în hrană şi apă şi nu adăpostesc dăunători care aduc mari pagube grîului.

La noi în ţară plantele premergătoare pentru grîu se pot împărţi în trei grupe: plante anuale, care părăsesc pămîntul devreme şi după care se pot face din timp arăturile, cum sînt rapiţa, cartofii timpurii, pepenii, mazărea, năutul, fasolea, borceagul şi altele. După acestea, grîul semănat în mod corespunzător dă cele mai mari producţii.

A doua grupă cuprinde prăşitoarele care se recoltează mai tîrziu, ca sfecla, cartoful, floarea-soarelui, porumbul. După aceste plante dacă se ară bine şi se seamănă grîul în bune condiţii, plantele cresc normal şi dau producţii sporite.

In cea de a treia grupă intră cerealele păioase ca grîul, orzul şi ovăzul. Aceste plante sînt potrivite pentru grîu cu o singură condiţie şi anume ca după ele grîul să se semene numai un singur an. Dacă grîul este pus după păioase doi-sau trei ani de-a rîndul, cultura este foarte mult atacată de dăunători iar recoltele scad simţitor.

In expunerea tovarăşului Gh. Gheorghiu-Dej la consfătuirea pe ţară a ţăranilor şi lucrătorilor din sectorul socialist al agriculturii, s-a arătat că: „GRIUL — ALATURI DE PORUMB — CONSTITUIE PRINCIPALA PLANTA AGRICOLA IN ŢARA NOASTRA. GRIUL DE TOAMNA MAI ALES GASESTE CONDIŢII FAVORABILE DE CULTURA PE INTREG TERITORIUL AGRICOL AL ŢARII ŞI CULTIVAT IN CONDIŢII AGROTEHNICE BUNE, DA PRODUCŢII MARI".

Aceste fapte sînt dovedite fără putinţă de tăgadă de recoltele de grîu sporite pe care le obţin an de an unităţile agricole socialiste unde se lucrează pe tarlale întinse, cu mijloace mecanizate şi potrivit ştiinţei agricole. In vara aceasta, bunăoară, producţiile medii de grîu realizate de gospodăriile agricole de stat, gospodăriile agricole colective, cooperativele agricole de producţie şi întovărăşirile agricole au întrecut peste tot cu sute de kilograme la hectar pe cele ale ţăranilor muncitori cu gospodării individuale.

Cerealele de toamnă ocupă în prezent cca 35 la sută din terenul arabil. Avînd în vedere importanţa pe care o prezintă aceste culturi şi mai ales grîul pentru economia ţării noastre, consfătuirea de la Constanţa recomandă oamenilor muncii de pe ogoare să lupte cu toate forţele pentru obţinerea unei recolte cît mai bogate. In ultimii ani, datorită grijii partidului şi guvernului a crescut baza tehnico-materială a agriculturii creîndu-se condiţii mai bune pentru sporirea producţiei la hectar. De asemenea, a fost pusă la dispoziţia agriculturii o cantitate sporită de îngrăşăminte chimice, de seminţe de grîu din cele mai valoroase soiuri ş.a.m.d. Pe de altă parte, lărgirea sectorului socialist din agricultură creează posibilităţi sporite pentru folosirea mai chibzuită a bazei tehnico-materiale şi a agrotehnicii raţionale în scopul măririi producţiei de grîu.

Obţinerea unei recolte bogate în anul viitor depinde în foarte mare măsură şi de felul cum vor fi pregătite şi executate însămînţările din toamna aceasta. Pentru a veni în sprijinul ţăranilor muncitori şi lucrătorilor din gospodăriile agricole de stat şi S.M.T.-uri, publicăm cîteva îndrumări practice în legătură cu aceste lucrări, îndrumări date de tovarăşii GH. VALUŢA, I. LUNGU, E. BUCUR, V. COMARNESCU şi V. SOTIRIU de la I.C.A.R. Bucureşti.

ÎNGRAŞAMINTELE — MIJLOC SIGUR de sporire a producţiei

Peste 2.000 de experienţe executate la diferite staţiuni ale I.C.A.R.-ului arată că prin folosirea îngrăşămintelor se poate mări producţia la grîul de toamnă cu 200—1.000 kg boabe la ha. Bineînţeles că aceste sporuri sînt posibile dacă se împleteşte în mod chibzuit aplicarea îngrăşămintelor naturale şi chimice cu celelalte măsuri agrotehnice cerute de această cultură.

Care sînt cele mai potrivite îngrăşăminte pentru grîu şi cum trebuie utilizate?

Vom începe cu cel mai însemnat şi mai cunoscut, care se găseşte la îndemîna oricărei gospodării, şi anume cu gunoiul de grajd.

GUNOIUL DE GRAJD păstrează pămîntul într-o stare de afînare mai bună şi oferă grîului substanţele nutritive de care are nevoie. Cu 20 tone la ha gunoi de grajd s-au obţinut sporuri de 362—533 kg boabe, revenind 18—26,6 kg boabe pentru fiecare tonă. Atunci cînd s-a dat 40—60 tone, producţia obţinută la ha a fost mai mare, în schimb, sporul revenit pentru o tonă a fost mai mic. De aici rezultă că la grîu este mai puţin economică folosirea unor cantităţi prea mari de gunoi la hectar.

Pe solurile din zona de stepă şi silvo-stepă se recomandă să se folosească în mod obişnuit cantitatea de 18—22 tone gunoi de grajd la hectar, iar pe cele din zona umedă 25—30 tone la ha.

Pentru a obţine rezultate bune se cere ca utilizarea gunoiului de grajd să se facă în mod diferenţiat. Astfel în gospodăriile unde există soluri cu fertilitate diferită, terenuri nisipoase şi argiloase, iar gunoiul se află în diferite stadii de descompunere, se va ţine seama de următoarele: pe solurile mai nisipoase se va aplica gunoiul mai bine putrezit, şi se va îngropa mai adînc. Pe pămînturile cu fertilitate mai ridicată nu se va da gunoi deoarece grîul creşte prea viguros, cade şi îngreunează recoltatul mecanizat. In plus, dacă grîul cade înainte de înflorire şi legarea bobului producţia scade simţitor. Este nevoie deci să se dea gunoiul pe solurile cu o fertilitate mai puţin ridicată.

După porumb ca şi după premergătoarele timpurii (grîu, orz, ovăz etc.), îndeosebi acolo unde nu s-a arat încă, se poate folosi cu mult succes gunoiul de grajd. Este necesar însă ca munca să fie astfel organizată încît gunoiul să fie transportat pe loc din vreme, pentru a nu se întîrzia cu însămînţarea grîului. Spre a nu se pierde din conţinutul în azot al gunoiului, acesta trebuie să fie împrăştiat din grămezi în ziua efectuării arăturii. Ingroparea gunoiului se face o dată cu arătura. In zonele cu precipitaţii mai puţine se îngroapă mai adînc (la 18—20 cm), iar în cele mai umede şi pe solurile grele (argiloase) mai în faţă (12—15 cm).

INGRAŞAMINTELE MINERALE. In condiţiile ţării noastre se obţin rezultate bune la grîul de toamnă prin aplicarea îngrăşămintelor chimice, fosfatice şi azotate. Practic s-a constatat că îngrăşămintele azotate aduc sporuri de 280—490 kg boabe la ha. Fiecare kilogram de azot a mărit producţia în medie cu 6,8—14 kg boabe.

Aplicînd îngrăşăminte fosfatice s-au realizat sporuri de 200—500 kg la ha.

Ingrăşămintele azotate şi îngrăşămintele fosfatice se aplică diferenţiat în funcţie de zona climatică, tipul de sol, planta premergătoare etc. Astfel, în zona de stepă (secetoasă) se vor folosi mai mult îngrăşămintele fosfatice (superfosfatul) şi mai puţin îngrăşămintele azotate. După premergătoarele timpurii (mazăre, rapiţă, borceag, orz etc.) se dau circa 200 kg superfosfat praf la fiecare hectar, sub arătură. Gospodăriile agricole care au maşini speciale pot folosi circa 90—100 kg superfosfat granulat care se va administra pe rînd la semănat. Cînd grîul se cultivă după porumb, se mai dau 100 kg azotat de amoniu, primăvara foarte de timpuriu.

Pe solul brun roşcat de pădure, şi pe cernoziomurile levigate, cu degradare texturală puternică sau foarte puternică, aflate în zona mijlociu de umedă (silvo-stepă) se folosesc după leguminoase (mazăre, borceag etc) 50—80 kg azotat de amoniu la ha primăvara pe îngheţ. Cînd grîul se cultivă după porumb, se întrebuinţează 70—100 kg azotat de amoniu la ha toamna o dată cu lucrările în vederea semănatului sau după răsărire, şi 100—130 kg, primăvara de timpuriu. După orz, ovăz şi alte păioase, azotatul de amoniu se va da primăvara pe îngheţ în cantitate de 100—150 kg la ha. Pe cernoziomurile levigate cu degradare incipientă slabă sau mijlocie, se dau şi 200 kg la ha superfosfat praf, o dată cu arătura, sau 80—100 kg la ha superfosfat granulat, la însămînţare cu maşina, pe rînd.

In zona umedă cu soluri mai mult sau mai puţin podzolite, se va da o atenţie mai mare aplicării îngrăşămintelor azotate. Astfel, pentru grîul cultivat după leguminoase se folosesc 80—100 kg azotat de amoniu la ha date primăvara de timpuriu. După orz, ovăz şi alte păioase, se încorporează 60—80 kg azotat de amoniu la ha toamna o dată cu lucrările dinaintea semănatului sau după răsărire, şi 80—120 kg primăvara; pentru grîul cultivat după premergătoare tîrzii (porumb, floarea-soarelui etc.) se dau 100 kg. la ha toamna şi 100—150 kg la ha primăvara. De cele mai multe ori pe solurile podzolite din această zonă umedă, superfosfatul nu a sporit producţia grîului de toamnă. De aceea, în zona umedă nu recomandăm folosirea superfosfatului pentru grîul de toamnă.

In concluzie, pentru grîu, gunoiul de grajd şi îngrăşămintele minerale fosfatice se vor îngropa în sol o dată cu arătura. Superfosfatul se poate da şi cu lucrările solului efectuate înaintea semănatului.

Mai este necesar de asemenea, ca îngrăşămintele chimice să fie bine împrăştiate pe sol. Dacă nu se face acest lucru sau dacă bulgării de îngrăşămînt nu sînt sfărîmaţi, în jurul lor se concentrează prea mult soluţia de sol, fapt care face ca grîul să nu poată creşte şi să avem astfel în lan multe goluri.

UN PĂMÎNT BINE LUCRAT ASIGURĂ ROD BOGAT

Felul cum este pregătit terenul în vederea însămînţării grîului de toamnă, are o mare înrîurire asupra producţiei acestuia. Pentru a obţine în anul viitor o recoltă sporită este necesar ca arătura pentru grîu să fie făcută cît mai repede după recoltarea plantei premergătoare, şi de bună calitate, adică la adîncimea potrivită, fără bolovani şi lipsită de buruieni.

Aceste cerinţe agrotehnice simple dar de mare însemnătate pentru recolta viitoare, pot fi realizate dacă vom executa în mod diferenţiat, lucrările solului în vederea însămînţării, ţinînd seama de planta premergătoare, de umiditatea pămîntului şi gradul lui de îmburuienire, de tipul de sol şi aşa mai departe.

Să pornim de la situaţia existentă în prezent pe teren şi să vedem ce trebuie făcut pentru ca în timpul scurt care a mai rămas pînă la începerea însămînţării grîului de toamnă să putem pregăti în mod corespunzător terenul.

DACA S-A DEZMIRIŞTIT SAU S-A ARAT ÎN VARA PREA ÎN FAŢA SAU TERENUL ESTE BATATORIT ŞI ÎMBURUIENIT, SE VA ARA LA ADÎNCIMEA LA CARE NU SE SCOT BULGARI. ACOLO UNDE S-A ARAT VARA LA 18—20 CM. ADÎNCIME, IAR TERENUL A RAMAS NEÎMBURUIENIT ŞI NEÎNDESAT, NU MAI ESTE NEVOIE SA SE MAI FACA INCA O ARATURA CI SE VA LUCRA CU EXTIRPATORUL SAU CULTIVATORUL. Rezultatele experimentale efectuate în acest sens pe cernoziomul castaniu deschis de la Valul Traian, regiunea Constanţa (4 ani), pe cernoziomul castaniu de la Mărculeşti, regiunea Constanţa (4 ani), pe cernoziomul levigat de la Tg. Frumos, regiunea Iaşi (4 ani), pe solul brun roşcat de pădure de la Moara Domnească, regiunea Bucureşti (3 ani), şi pe podzolul de la Văcăreşti, regiunea Ploeşti (3 ani) arată superioritatea lucrării cu extirpatorul. In toate aceste cazuri de pe terenurile lucrate cu extirpatorul, faţă de suprafeţele arate a doua oară la 20 cm s-a obţinut o producţie sporită sau practic egală. In plus, lucrarea cu extirpatorul sau cultivatorul cere un consum mic de combustibil şi lubrifianţi la ha. Ultima lucrare cu extirpatorul sau cultivatorul se face în ziua semănatului sau cu 1—2 zile înainte şi nu trebuie să depăşească adîncimea de semănat.

Pe suprafeţele eliberate de culturi dar nelucrate pînă în prezent se va ara cît mai repede. Rezultatele experimentale obţinute de I.C.A.R. pe solul brun roşcat de pădure de la Moara Domnească, arată că dacă se întîrzie cu arătura de la 1 august la 1 septembrie sau pînă la 1 octombrie, producţia grîului de toamnă scade în primul caz cu 334, iar în al doilea cu 499 kg boabe la ha.

Adîncimea acestei arături variază între 10—20 cm. în funcţie de starea de umiditate şi îmburuienire a pămîntului. Ea trebuie făcută mai în faţă pe solurile uscate şi mai adînc pe cele umede. Acolo unde de la arătură pînă la semănat rămîne un timp mai scurt de 3 săptămîni, se va lucra cu tăvălugul pentru a grăbi aşezarea solului. Trebuie arătat că în această situaţie timpul de efectuare a arăturii este mai important decît adîncimea ei. Experienţele efectuate timp de 3—4 ani la staţiunile I.C.A.R.-Mărculeşti, Valul Traian, Văcăreşti şi altele arată că arătura la 10—12 cm. dă producţii practic egale cu arătura la 20 cm adîncime. In caz că terenul e uscat este mult mai economică şi mai uşor de efectuat arătura la 10 cm adîncime. Acolo unde există discuitoare suficiente şi pămîntul permite, arătura se va înlocui printr-o discuire făcută la aceeaşi adîncime.

PE TERENURILE OCUPATE CU PORUMB, SFECLA, CARTOFI ETC., ESTE NECESAR SA SE IA DIN TIMP MASURI PENTRU CA STRINSUL RECOLTEI ŞI ELIBERAREA TERENULUI SA FIE FACUTE CIT MAI REPEDE POSIBIL IN VEDEREA INCEPERII FARA INTIRZIERE A LUCRARILOR SOLULUI.

Este ştiut că principala premergătoare pentru grîu în ţara noastră este porumbul. După porumbul prăşit de 3—4 ori (curat de buruieni) se discuieşte la 10—12 cm adîncime. Dacă discuirile nu pătrund şi nu mărunţesc bine solul se repetă lucrarea în două sensuri în lungul şi în latul locului.

Acolo unde nu sînt discuitoare se ară la 10—12 cm; dacă solul este puternic îmburuienit se lucrează mai adînc în aşa fel încît să se îngroape bine buruienile. Experienţele efectuate de I.C.A.R. arată că discuirea sau arătura făcută la 10 cm adîncime dă producţii practic egale cu arătura la 20 cm. Arătura după porumb se grăpează şi se tăvălugeşte, apoi se însămînţează.

In cazul cînd grîul se cultivă după sfeclă sau cartofi, dacă terenul este curat de buruieni, iar recoltatul s-a făcut cu plugul se ară sau se discuieşte la 10—12 cm adîncime sau se lucrează numai cu cultivatorul în agregat cu grapa pentru a nivela şi mărunţi cît mai bine terenul, apoi se însămînţează.

Atît arătura ce se face după culturile care se strîng tîrziu, cît şi aceea care se execută după plantele recoltate vara, se grăpează şi se tăvălugesc pentru a se grăbi aşezarea solului.

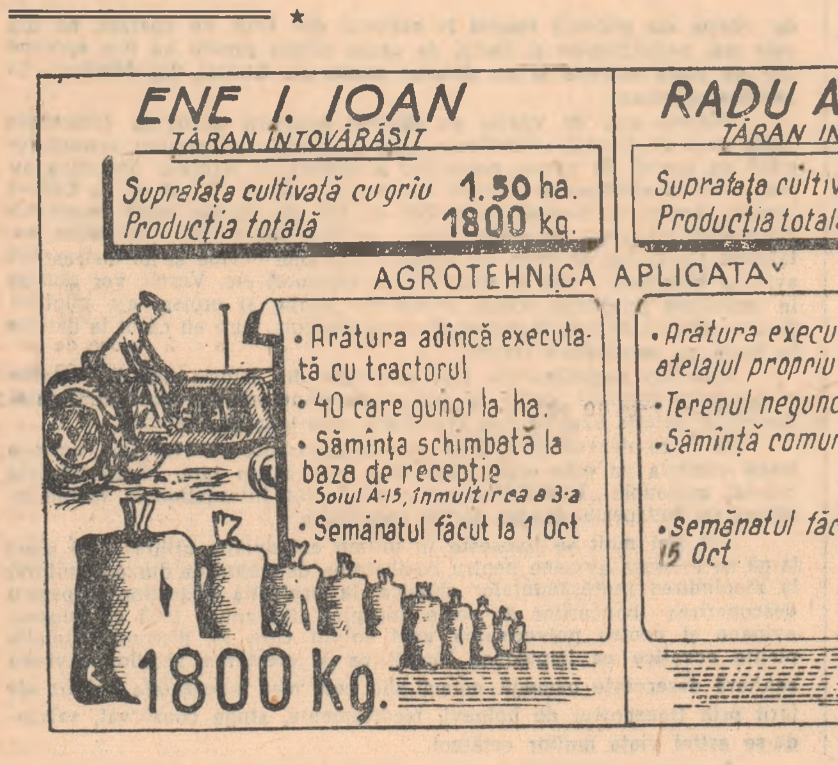
Pe terenurile uşoare (nisipoase) unde există primejdia eroziunii eoliene (prin vînt), nu se lucrează mai adînc decît grosimea orizontului cu humus pentru a nu se aduce la suprafaţă nisipul. In asemenea cazuri se amînă lucrarea pînă spre data semănatului. Lucrarea solului se poate face cu plugul fără cormană sau cu cultivatorul, apoi se însămînţează şi se tăvălugeşte.

Pe solurile greu permeabile, unde bălteşte apa, este necesar să se practice arătura în spinări.

PE SCURT

● **Gospodăria agricolă de stat Dragalina din regiunea Bucureşti, semănînd grîul la începutul lunii octombrie, într-un teren bine lucrat şi aplicînd îngrăşăminte chimice (400 kg) odată cu arătura de însămînţare şi stadial în timpul vegetaţiei a obţinut de pe o parcelă de circa 100 de ha o producţie de peste 4.000 kg grîu la ha.**

● **Efectuînd întregul ciclu de lucrări mecanizat şi semănînd la timpul potrivit sămînţă condiţionată şi tratată, întovărăşirea agricolă „Al II-lea Congres al P.M.R." din comuna Tg. Frumos, regiunea Iaşi, au obţinut cu 400 kg la ha mai mult grîu decît sectorul individual din comună.**



Ene Ion şi Radu Alexandru, ţărani muncitori din comuna Prisaca, raionul Slatina au cultivat, după cum se vede, aceeaşi suprafaţă cu grîu. Ene Ion a dus însă acasă cu 1.050 kg grîu mai mult, decît vecinul său Radu Alexandru. Cauza? Primul a lucrat pămîntul în cadrul întovărăşirii, cu mijloace mecanizate, a semănat, folosind la timp sămînţă selecţionată, a îngrăşat terenul. Al doilea, a muncit aşa cum a putut, cu atelajele lui proprii. Diferenţa mare dintre recolta lui şi a vecinului său Ene Ion, l-a convins pe Radu Alexandru că în întovărăşire se munceşte mai bine şi mai cu spor. O dată convins el a şi făcut cerere de înscriere în întovărăşire.

TIMPUL ŞI FELUL SEMĂNATULUI POT HOTĂRÎ SOARTA RECOLTEI

Obţinerea unei recolte bogate la grîul de toamnă depinde în mare măsură de felul cum s-a pregătit pămîntul, de umiditatea aflată în sol în timpul semănatului, de temperatura în perioada de răsărire a plantelor ş.a.m.d.

Pregătirea bună a terenului pentru grîu are mare însemnătate pentru sporirea producţiei. Arătura trebuie făcută fără bulgări. Intr-o arătură bulgăroasă boabele nu răsar bine şi la timp, iar din cauza umbririi, nodul de înfrăţire se formează la suprafaţă şi plantele degeră mai uşor în timpul iernii. De asemenea, arătura trebuie să fie aşezată. Intr-o arătură înfoiată, grîul răsare neuniform, iar plantele răsărite suferă de descălţare în perioada de iarnă, uscîndu-se în primăvară.

Alt factor care influenţează recolta de grîu este umiditatea aflată în sol în timpul semănatului. Umezeala necesară pentru buna răsărire a plantelor este de 20—25 la sută din capacitatea totală pentru apă a pămîntului. Cum putem afla practic acest lucru? Intr-un chip cît se poate de simplu. Luăm o probă de pămînt de la adîncimea de 5—7 cm., o strîngem în mînă pînă se face cocoloş şi apoi o lăsăm să cadă de la înălţimea pieptului. Dacă cocoloşul se sfarmă în bucăţele de mărimea bobului de mazăre înseamnă că pămîntul are umiditatea potrivită pentru semănatul grîului.

În cazul cînd umiditatea în sol nu este suficientă pentru a asigura răsărirea uniformă a grîului procedăm astfel: cînd ne aflăm la începutul epocii optime de semănat mobilizăm (lucrăm) solul pentru a se usca cît mai mult şi după aceea semănăm. Boabele semănate în teren uscat se păstrează bine, şi în momentul cînd umiditatea solului sporeşte răsar dînd plante viguroase cu producţie asigurată. Dacă semănăm grîul într-un pămînt insuficient de umed, boabele se umflă şi neavînd apa destulă pentru răsărire se usucă. Chiar mai tîrziu după ce umezeala în pămînt creşte, aceste boabe nu mai dau plante normale. Iată de ce umiditatea solului în timpul semănatului trebuie bine analizată de inginerii şi tehnicienii agronomi în aşa fel încît măsurile luate să asigure buna răsărire a boabelor.

Temperatura este un alt factor care hotărăşte epoca de semănat a grîului de toamnă. Temperatura cea mai potrivită care trebuie să fie în pămînt în timpul semănatului grîului este în jurul lui + 12°C. La această temperatură, însoţită de umiditatea suficientă, boabele răsar bine şi uniform iar substanţele de rezervă se adună în cantitate mare în nodul de înfrăţire, fapt care asigură o înfrăţire normală a plantelor şi o rezistenţă mai mare pe timpul iernii.

Practic s-a constatat că cele mai mari producţii de grîu de toamnă se obţin atunci cînd semănatul acestuia este executat într-un timp cît mai scurt şi terminat cît mai timpuriu. Dat fiind faptul că în toamna aceasta avem de însămînţat suprafeţe mari cu grîu, este necesar ca forţele şi mijloacele de lucru să fie folosite din plin, astfel încît în regiunile de cîmpie semănatul grîului să se termine pînă la 15 octombrie iar în cele de deal pînă în jurul datei de 5 octombrie.

Intîrzierea semănatului grîului poate duce la însemnate pierderi de recoltă. Plantele rezultate din semănături întîrziate nu ajung să-şi adîncească rădăcinile şi nici să înfrăţească normal pînă la venirea gerului. Pentru ca grîul să înfrăţească normal are nevoie de mai mult de o lună (40—50 de zile), timp în care căldura mijlocie a zilei şi a nopţii să fie mai mare de 5 grade C. În zilele cu cer acoperit, mai ales în toamnele timpurii, plantele de grîu semănate tîrziu nu ajung să-şi strîngă destul zahăr şi substanţe uscate în frunze şi nodul de înfrăţire. Acest fapt le expune primejdiei degerării mai ales în iernile geroase şi lipsite de zăpadă. Semănăturile intrate firave în iarnă vor suferi şi de îngheţurile şi dezgheţurile succesive din primăvară. Aceste fenomene provoacă totodată şi ruperea rădăcinilor slab dezvoltate ale plantelor. La aceste neajunsuri se mai adaugă apoi şi cele provocate de vînturile de primăvară care usucă repede stratul de la suprafaţa pămîntului precum şi rădăcinile plantelor prinse în această scoarţă. Toate acestea duc la rărirea semănăturilor şi la o înfrăţire neuniformă în primăvară.

Trebuie arătat şi faptul că o mare însemnătate asupra producţiei grîului de toamnă o are felul în care se execută semănatul. Metoda cea mai bună de semănat este cea cu maşina în rînduri. In ceea ce priveşte cantitatea cea mai potrivită de sămînţă ce trebuie dată la hectar, ea este hotărîtă de mai mulţi factori şi anume: uniformitatea şi gradul de curăţenie a seminţei, regiunea în care se seamănă, data şi felul semănatului ş.a.m.d. În regiunile secetoase de cîmpie, este suficient să se dea, atunci cînd se seamănă în cadrul epocii optime, 140—150 kg. sămînţă la ha. Pentru o întîrziere de 15—20 de zile peste epoca optimă se dă cu 10—15 kg. mai multă sămînţă la ha. În regiunile umede de munte, pe pămînturile îngrăşate cu gunoi de grajd sau îngrăşăminte chimice, dacă semănatul grîului se face în cadrul epocii optime, se dă 160—170 kg. la ha adăugîndu-se pentru întîrziere aceleaşi cantităţi de sămînţă în plus ca şi în cîmpie.

In ceea ce priveşte adîncimea de semănat aceasta depinde în mare măsură de felul terenului. Pe solurile grele ea trebuie să fie de 5—6 cm., dacă este umezeală suficientă în pămînt. Pe solurile mai uşoare adîncimea se măreşte pînă la 6—7 cm. In perioadele de secetă semănatul se face mai adînc cu 1—2 cm. decît în cazul cînd pămîntul are umiditate normală. In regiunile unde iernile sînt fără zăpadă şi bat vînturi reci se seamănă mai adînc decît în locurile ferite de vînturi.

In anumite părţi ale ţării, există unii cultivatori mai ales dintre cei cu gospodării individuale care folosesc la semănat metode învechite, dăunătoare producţiei, cum este, bunăoară, semănatul cu mîna prin împrăştiere. Semănatul îl fac sau pe miriște înainte de a ara pămîntul sau pe arătură, în acest din urmă caz sămînţa fiind acoperită numai cu grapa.

Semănînd pe miriște unele boabe cad adînc sub brazdă, la 10—12 cm., altele ajung la mijlocul brazdei, iar o parte rămîn la suprafaţă. La semănatul pe arătură, înaintea grăpatului, o parte din seminţe cad între brazde, iar alta rămîne la suprafaţă pe coame fiind acoperită numai cu grapa. Sămînţa căzută prea adînc încolţeşte la adîncime mare; fiind acoperită de un strat prea gros de pămînt se întîrzie mult răsărirea ei. Dacă în pămînt este umiditate puţină, colţii seminţei nu mai pot să străbată la suprafaţă şi se usucă. Cel mai bine răsar deobicei seminţele căzute la mijlocul brazdei. Cele ajunse la suprafaţă răsar numai în cazul cînd există umezeală multă. Nefiind acoperite cu pămînt plantele eşite din seminţele căzute la suprafaţă îşi formează nodul de înfrăţire prea în faţă şi o dată cu sosirea îngheţurilor pier.

Pe de altă parte pe semănăturile făcute prin împrăştiere se cuibăresc cu mai multă uşurinţă diferiţi dăunători şi îndeosebi şoarecii de cîmp care adună boabele de la suprafaţă. S-a constatat de asemenea, că semănăturile făcute prin împrăştiere ies de cele mai multe ori rărite din iarnă, deoarece circa 50 la sută din plante mor din cauza condiţiilor aspre din timpul iernii. Iată de ce se recomandă ca semănatul să se execute numai cu maşina. In felul acesta fiecare bob cade la adîncimea dorită, plantele răsar în acelaşi timp şi au nodurile de înfrăţire adîncite în pămînt ceea ce le asigură o bună creştere şi dezvoltare.

„Ce semeni, aceea culegi"

Tîlcul acestor vorbe din bătrîni le este cunoscut tuturor celor care se îndeletnicesc cu lucrarea pămîntului. Orice bun gospodar, ştie că pentru a avea o recoltă bogată trebuie să pună într-un teren bine pregătit, îngrăşat, afînat şi curăţat de buruieni, o sămînţă valoroasă. Pentru a putea spune despre o sămînţă de grîu că este valoroasă, ea trebuie să îndeplinească cîteva condiţii şi anume: Să fie din soiurile raionate; să aibă o mare valoare culturală, adică să fie pură, neamestecată cu seminţe din alt soi, să încolţească bine, şi să aibă cam aceeaşi formă şi aceeaşi culoare; să fie tratată împotriva bolilor.

Spre a ne putea da seama dacă sămînţa corespunde acestor cerinţe este necesar să facem anumite probe. Una dintre acestea este încercarea puterii de germinaţie; ea se poate executa la laboratoarele pentru controlul seminţelor sau chiar în gospodării.

Pentru încercarea puterii de încolţire se vor lua fără alegere cel puţin 200 de boabe din grîul de sămînţă şi se vor aşeza cît mai uniform în farfurii, fie pe hîrtie sugativă umezită, fie pe nisip umed cîte 100 boabe în fiecare farfurie. Vasele cu seminţe se pun într-o cameră. După 7 zile, cînd boabele sînt bine încolţite, se face numărătoarea pentru a se vedea cîte seminţe au germinat. O sămînţă bună de grîu trebuie să aibă 97-98 la sută germinaţie.

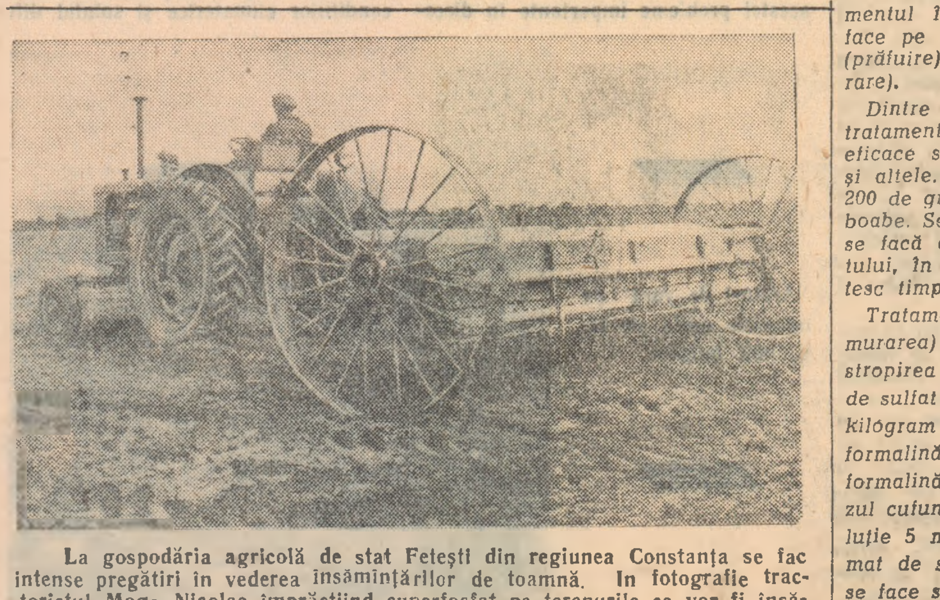
Pentru ca să fim siguri că mica plantă ce va ieşi din sămînţă va putea fi bine hrănită, trebuie să semănăm numai seminţe mari, care să aibă suficiente substanţe hrănitoare de rezervă. O sămînţă de grîu bună trebuie să aibă greutatea a 1.000 boabe de 35-42 gr, iar greutatea hectolitrică 78-80 kg.

● Calitatea materialului de însămînţat se îmbunătăţeşte mult prin curăţirea şi sortarea boabelor după mărime şi greutate. Curăţirea seminţei se face cu vînturătoarea şi triorul sau cu selectorul. Seminţele de grîu se vîntură mai întîi cu o vînturătoare obişnuită, operaţia repetîndu-se pînă ce se înlătură resturile de seminţe pleava şi praful. După ce au fost vînturate, seminţele se trec la trior, care are rolul de a alege seminţele de grîu de cele de buruieni (mai ales de neghină), de seminţele sparte şi în acelaşi timp de a separa seminţele de grîu după greutate şi mărime.

Pentru a fi valoroasă sămînţa de grîu trebuie să fie tratată împotriva bolilor. Una dintre cele mai păgubitoare boli ale grîului este mălura, ai cărei germeni se găsesc la suprafaţa seminţei fără a putea fi văzuţi cu ochiul liber. Pentru a feri boabele de grîu de acest periculos duşman trebuie să le tratăm înainte de semănat cu substanţe chimice. Tratamentul împotriva mălurei se poate face pe două căi: pe cale uscată (prăfuire) şi pe cale umedă (saramurare).

Dintre produsele folosite pentru tratamentul pe cale uscată, cele mai eficace sînt: Abavitul, Germisanul şi altele. Se foloseşte o cantitate de 200 de grame substanţă la 100 kg de boabe. Se recomandă ca prăfuirea să se facă cu 24 ore înaintea semănătului, în prozolatoare care se învîrtesc timp de 15-20 de minute.

Tratamentul pe cale umedă (saramurarea) se face prin cufundarea sau stropirea seminţei de grîu cu soluţie de sulfat de cupru (piatră vînătă), un kilogram la 100 litri de apă, sau cu formalină, folosindu-se 1 litru de formalină la 300 litri de apă. In cazul cufundării, sămînţa se ţine în soluţie 5 minute. Tratamentul este urmat de sudaţie timp de 2 ore, care se face sub prelate, înmuiate în aceeaşi soluţie. Tratamentul se execută cu 2-3 zile înainte de semănat.



La gospodăria agricolă de stat Feteşti din regiunea Constanţa se fac intense pregătiri în vederea însămînţărilor de toamnă. În fotografie tractoristul Moga Nicolae împrăştiind superfosfat pe terenurile ce vor fi însămînţate în curînd.

Foto Agerpres

Din UNIUNEA SOVIETICA

SCRISORI DIN COLHOZUL „DRUMUL LUI LENIN"

CU AJUTORUL PARTIDULUI ȘI AL STATULUI SOVIETIC (II)

Cum a izbutit colhozul „Drumul lui Lenin" să devină o gospodărie de frunte în raion? Dezvoltarea cu succes a colhozului „Drumul lui Lenin", ca și a multor altor arteluri agricole, a fost decisă fără îndoială de hotăririle cu privire la agricultură adoptate de partid și guvernul sovietic în anul 1953.

Aceste hotăriri au jucat în viața colhozului de care ne ocupăm în rîndurile de față un rol cu adevărat uriaș. Inainte de toate, colhozul a căpătat de-atunci posibilitatea de a-și vinde legumele, cartofii și produsele animale la prețuri mult sporite față de cele vechi. Numai aceasta a făcut ca în anul 1954 chiar, veniturile bănești ale colhozului să crească cu peste 30 la sută.

Un ajutor însemnat a constat și în aceea că aici au fost trimiși să lucreze oameni energici și pricepuți, devotați partidului și poporului. Colhoznicii au lucrat o lună-două cu oamenii aceștia, i-au văzut ce pot și apoi pe cel mai energic dintre ei, Ivan Aleoșin, fost director de sovhoz, și l-au ales președinte.

De la bun început, toată lumea și-a dat seama că pentru propășirea colhozului era nevoie să se ridice înainte de toate nivelul creșterii animalelor. Dar pentru ridicarea productivității vitelor era nevoie de nutrețuri, pe care însă gospodăria nu le avea potrivit trebuințelor sale.

Atunci oamenii au hotărît să ceară ajutorul statului. Si statul le-a acordat un împrumut. O mare parte din banii primiți de la bancă au fost folosiți de colhoz pentru crearea unei puternice baze furajere, pentru cumpărarea de vite tinere de rasă etc.

In scurtă vreme ramura creșterii animalelor a început să se dezvolte cu succes. Producția de lapte a sporit de două-trei ori.

— Intre timp, ne spune Maria Salnikova, contabila colhozului, conducerea gospodăriei a luat și alte măsuri.

Trebuie spus că colhozul „Drumul lui Lenin" e o gospodărie mare, cu peste 1.200 hectare teren arabil și aproape 500 ha islazuri și pășuni. In perioada de care e vorba colhozul avea și un mare număr de vite — cam vreo 600 de capete. El ducea însă lipsă de brațe de lucru; cele două brigăzi de cîmp și patru ferme de animale ale gospodăriei cuprindeau numai 130 de colhoznici apți de muncă.

Atunci, pentru a face față situației, președintele colhozului, împreună cu secretarul organizației de partid, Vladimir Zaharov, au propus ca brigăzile de cîmp să fuzioneze cu fermele de animale, alcătuind două brigăzi complexe, care să cuprindă fiecare în sectorul său toate ramurile de producție agricolă. Colhoznicii și-au dat seama că această fuzionare le va fi de folos. Și nu s-au înșelat. Pe lîngă eliberarea pentru alte munci a celor patru responsabili de ferme și a altor cîțiva colhoznici cu funcții administrative, care au fost apoi folosiți nemijlocit în producție, această fuzionare i-a dat colhozului posibilitatea de a îmbunătăți mult munca de conducere a gospodăriei.

Un mare rol în activizarea colhoznicilor l-au jucat și o serie de alte măsuri. Astfel, la propunerea secretarului organizației de partid și a organizației de comsomol, în toate cele șapte sate ale colhozului s-au deschis noi creșe, ceea ce a făcut ca femeile să fie scutite de o seamă de griji. Totodată conducerea artelului a stabilit pensii pentru colhoznicii cu un stagiu îndelungat de muncă.

Grija aceasta față de om n-a întîrziat să-și facă efectul. In scurtă vreme numeroși oameni care plecaseră mai înainte din satele lor ca să muncească aiurea, au început să se întoarcă acasă. Pe scurt, în patru ani numărul colhoznicilor apți de muncă a sporit cu aproape o treime. Totodată au devenit membri ai colhozului numeroși tineri absolvenți ai școlilor de șapte și zece ani.

— Și apoi, urmă Salnikova, n-am spus încă nimic de mecanizatori. După ce colhozul nostru a cumpărat mașini de la S.M.T., au mai intrat în familia noastră alți 17 tractoriști și combaineri.

— Și ce zic oamenii de noile prețuri de achiziții stabilite în iunie 1958? întrebăm noi.

— Două sute de mii de ruble, ne spune ea înșfîrșit, o să cîștige colhozul nostru din valorificarea producției potrivit noilor prețuri de achiziții.

VLADIMIR ȘTAȘEVSKI

Depășiri de plan în agricultura R. Cehoslovace

Membrii cooperativelor agricole unice, lucrătorii din S.M.T.-uri și țăranii cu gospodărie individuală și-au luat angajamentul să mărească producția agricolă. Potrivit celor 6.754 de angajamente luate, lucrătorii agricoli au livrat statului peste prevederile planului 88.745 chintale de carne, 10.598.952 litri de lapte, 11.174.616 ouă, 73.700 chintale de cereale, 69.680 chintale de sfeclă de zahăr etc. Ei au lucrat voluntar aproximativ 1.500.000 de ore pentru construcții rurale și amenajarea satelor.

Să înceteze provocările americane împotriva R. P. Chineze

De curînd, ministrul de război al S.U.A., Brucker, a vizitat insula Taivan, unde a stat de vorbă îndelung cu generalii americani și ciankaișiști. Intr-una din declarațiile făcute cu aceste prilej ministrul american afirmă că Statele Unite vor lupta întotdeauna alături de ciankaișiști. O astfel de declarație nu este întîmplătoare ci ea face parte dintr-un întreg șir de provocări militare săvîrșite de S.U.A. în Extremul Orient.

Provocările sînt însoțite de o zgomotoasă campanie propagandistică la care participă din plin presa și radioul american. Comentatorul agenției sovietice Tass subliniază faptul că această campanie reprezintă nu numai un război psihologic dus cu ajutorul calomniilor și amenințărilor la adresa R. P. Chineze, ci și un război al nervilor împotriva poporului american. Se depun sforțări vădite pentru a-i obișnui pe americani cu ideea că în orice clipă S.U.A. ar putea fi atrasă într-un război împotriva R. P. Chineze pentru a apăra împotriva Chinei insulele chineze de coastă pe care s-au instalat ciankaișiștii.

Totodată presa face o largă reclamă trimiterii de „întăriri" americane în regiunea Taivan. In ultimele zile numai, au fost trimise aci din S.U.A. niște escadrile de avioane de vînătoare cu reacție, două vase port-avioane și cîteva contratorpiloare, o parte a aviației de bombardament americane din Okinawa și Filipine etc. In unele știri publicate de ziarele: „New York Times" și „Cristian Science Monitor" se recunoaște că avioanele pe care S.U.A. le-a pus la dispoziție lui Cian Kai-și au efectuat pînă în ultimul timp sistematice zboruri de recunoaștere și de altă natură deasupra Chinei continentale, că pe insulele de coastă este concentrată mai mult de o treime din întreaga armată ciankaișistă și că ciankaișiștii au încercat să paralizeze complet navigația normală a Chinei.

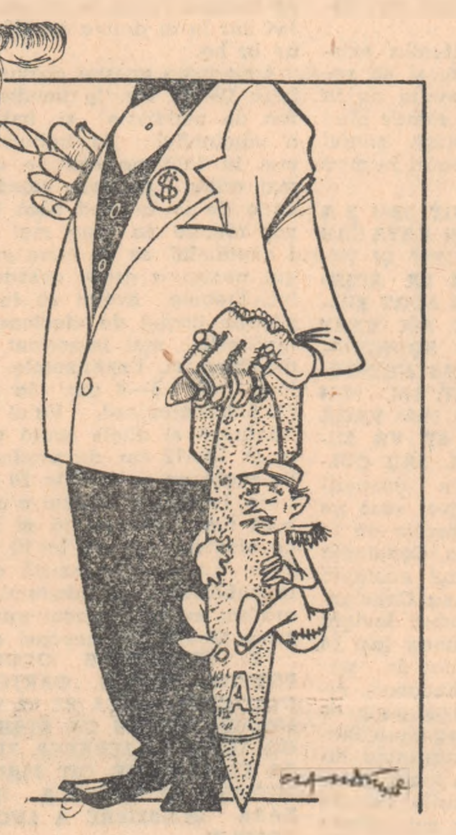
Dar provocările nu se opresc aci. Intr-o informație publicată de ziarul „New Herald Tribune" se spune că persoane oficiale bine informate din Washington vorbesc despre două feluri de măsuri ce vor fi puse curînd în aplicare: încurajarea unor contramăsuri ale naționaliștilor chinezi împotriva Chinei continentale, și autorizarea avioanelor reactoare americane din Oceanul Pacific, de a urmări avioanele R. P. Chineze ce apar deasupra strimtorii Taivan.

Politica de provocări militare împotriva marelui popor chinez stîrnește îngrijorare chiar în Statele Unite. Generalul Thoma Phillips declară în ziarul „Post Dispatch" că în rîndurile conducerii armatei americane există oameni care consideră actuala politică provocatoare față de R. P. Chineză drept absurdă și primejdioasă. Ziarul „New York Post", în articolul redacțional din 31 august, intitulat: „Balansarea în pragul războiului în fața insulei Quemoy" scrie că politica absurdă a S.U.A. în Extremul Orient crează o primejdie reală de război.

Este timpul să înceteze șirul acestor provocări! „Poporul chinez este ferm hotărît să zdrobească provocările imperialiste", a declarat Ciu De, vicepreședintele R. P. Chineze. El a condamnat cu hotărîre acțiunile din regiunea Taivanului și tărăgănarea de către S.U.A. și Angliei a retragerii trupelor din Liban și Iordania.

„Poporul chinez, a declarat Ciu De, care a repurtat victoria în urma unei lupte îndelungate împotriva imperialiștilor este profund convins că, date fiind forțele puternice care luptă pentru pace și dreptate, orice planuri agresive ale imperialiștilor sînt sortite unui eșec total".

„APARATORUL"... PRESTIGIULUI ȘI...



„PRESTIGIUL"... APARATORULUI...

Desen de N CLAUDIU

Sub pretextul apărării prestigiului clicii ciankaișiste, S.U.A. înarmează bazele americane din Taiwan, căutînd astfel să creeze un nou focar de război în oceanul Pacific. *(Ziarele)*

Trupele agresoare să fie retrase imediat din Liban și Iordania!

In ultimele zile au devenit tot mai dese faptele care dovedesc că în loc să ia măsuri pentru retragerea trupelor lor din Liban și Iordania, cercurile militariste americane și engleze își intensifică provocările la adresa popoarelor libanez și iordanian. Agențiile de presă occidentale anunțau zilele trecute că generalul Adams, comandantul trupelor americane debarcate în Liban, a făcut noi declarații provocatoare, arătînd că trupele sale vor ocupa noi poziții în jurul cartierelor din Beirut aflate sub controlul forțelor populare și că soldații americani „sînt gata să deschidă focul". In același timp, după cum anunță corespondenții unei agenții de presă, trupele britanice din Iordania au fost înzestrate cu echipament militar special pentru „raiduri prin regiunile din deșert".

Și mai grav este faptul că aceste provocări au avut loc în momentul în care secretarul general al O.N.U., Hammarskjoeld, ducea tratative la Amman și Beirut în legătură cu traducerea în fapt a rezoluției țărilor arabe adoptată de sesiunea extraordinară a Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite. Dar popoarele nu vor tolera manevrele și provocările imperialiștilor. Ele cer cu tot mai multă tărie țărilor agresoare, S.U.A. și Anglia, să-și retragă deîndată trupele din Liban și Iordania.

Atenție deosebită însilozării furajelor

(urmare din pag. I-a)

că în acest an sarcinile de însilozare sînt greu de realizat. Din păcate, această atitudine dăunătoare și-a făcut loc și în felul de a gîndi al unor conducători din gospodăriile agricole de stat ca cele din Rătești, Ștefănești și altele, unde deși anul trecut au dus lipsă de nutrețuri nici măcar în acest an nu s-au luat măsuri pentru a se însiloza cantități mari de porumb furajer.

Vina pentru această stare de lucruri o poartă în primul rînd organele agricole regionale (directorul trustului ing. Aurel Vasilescu) cît și conducerile gospodăriilor de stat mai sus amintite, care n-au înțeles să învețe din experiența grea a anului trecut. Situația aceasta de neîngăduit trebuie să dea de gîndit în primul rînd conducerii Departamentului Gostat, pentru ca în acest an prețul de cost al litrului de lapte de vacă să nu mai fie depășit (bunăoară, ca urmare a lipsei de furaje din anul trecut, în primul trimestru al anului crt. litrul de lapte a fost depășit cu 1,16 lei).

Timpul este întîrziat. Organele agricole regionale (șef secție ing. N. Pătroiu și director trust ing. Aurel Vasilescu) au datoria să ia măsurile ce se impun pentru ca în acest an sarcinile trasate de consfătuirea de la Constanța în ceea ce privește asigurarea cantităților de nutrețuri însilozare pe cap de animal să fie realizate integral în fiecare gospodărie agricolă de stat și colectivă. O dată cu porumbul furajer destinat pentru siloz, se va însiloza și porumbul din cultura de boabe identificat ca neajuns la maturitate.

ZIUA AVIAȚIEI

În fiecare an, începînd din 1953, Ziua Aviației, expresie a înaltei prețuiri pe care partidul și guvernul o acordă aviatorilor, este sărbătorită în prima duminică a lunii septembrie de întregul nostru popor muncitor.

Aviația noastră are o bogată tradiție și un eroic trecut, legate indisolubil de lupta poporului nostru muncitor pentru libertate și independență.

La 18 martie 1906, pe cîmpul de la Montesson de lîngă Paris, constructorul Traian Vuia a dovedit lumii întregi că viitorul este al avionului și nu al balonului dirijabil. Avionul lui Vuia, fără catapulte, fără șine, fără planuri înclinate, s-a dezlipit de la pămînt și a planat în aer, ca apoi în perfecte condiții să aterizeze. Tot Vuia a fost acela care a soluționat problema decolării — aterizării fără accidente, adaptînd aparatului său tren de aterizaj pe roți de cauciuc.

Făclia aprinsă de Vuia în domeniul aviației a fost dusă mai departe de alt fiu de țăran ardelean, de Aurel Vlaicu. Înfruntînd neîncrederea și disprețul, întîi a grofilor maghiari și a magnaților germani, apoi a tagmei de jefuitori din Romînia, Aurel Vlaicu n-a dat înapoi, ci a luptat consecvent pentru realizarea visului său măreț, reușind să ridice și mai sus gloria aviației romîne.

Răsfoind cartea de aur a aripilor romînești, alături de numele lui Vuia și Vlaicu sînt scrise și numele altor deschizători de drumuri în tainele aviației, fapt ce dovedește spiritul inventiv și capacitatea creatoare a poporului romîn. Întîlnim astfel numele lui Henri Coandă, primul din lume care a construit un avion aeroreactiv și cu care a executat în anul 1910 un zbor demonstrativ.

Exemplul bravilor pionieri ai aviației noastre e urmat de alți zburători care duc mai departe tradițiile. Neuitate vor rămîne mărețele fapte



Avioanele sînt gata de zbor. Peste cîteva clipe vor decola să execute o nouă misiune

Foto: N. TURICA

de vitejie ale piloților romîni în războiul din 1917. Pe aparate, nu din cele mai perfecționate și destul de uzate, piloții romîni au dus aproape 500 de lupte aeriene și au doborît numai pe frontul din Moldova 13 avioane nemțești.

Mărețe acte de vitejie au săvîrșit aviatorii noștri în crîncenele lupte duse pe frontul antihitlerist cînd împreună cu întreaga armată romînă au trecut de partea poporului și alături de Armata Sovietică au contribuit la sfărîmarea mașinei de război fasciste. Încadrați în Corpul Aerian Romîn, în timpul celor 260 de zile de aprige lupte împotriva Germaniei hitleriste, aviatorii romîni au executat 8.542 ieșiri avion, totalizînd 11.375 ore de zbor, au lansat, 1.356 tone bombe și au distrus 101 avioane hitleriste, 1 vas de război, 2 de transport etc. Veșnic vor rămîne în amintirea poporului romîn actele de vitejie și eroism ale piloților Secican Frantz, Dîrjan Traian și ale altor aviatori, care au căzut la datorie în luptă cu cotropitorii fasciști.

Una din paginile cele mai glorioase din istoria aviației romîne o constituie perioada anilor de democrație populară. Cu ajutorul Uniunii Sovietice, aviația noastră este înzestrată cu o tehnică modernă.

O mare dezvoltare a luat aviația de transport. Noi linii aeriene leagă capitala cu cele mai importante centre din țară. Spre mîndria noastră avioanele „TAROM"-ului zboară pe linii internaționale, făcînd legătură cu Budapesta, Praga, Berlin, Stockholm.

Tot mai mult se folosește în ultimii ani aviația utilitară. Pe scară largă se folosesc avioane pentru combaterea dăunătorilor din agricultură, la răspîndirea îngrășămintelor chimice, la protecția pădurilor și pentru descoperirea bancurilor de pește. Începînd din anul 1955 se folosesc avioane și pentru pulverizarea unei soluții care să distrugă anumite plante acvatice ce împiedecă înmulțirea și creșterea peștilor. Aviația sanitară deservește oamenii muncii din cele mai îndepărtate colțuri ale țării prin transportul de bolnavi, medicamente, sînge conservat, salvîndu-se astfel viața multor cetățeni.

În țara noastră a devenit o pasiune pentru tineret practicarea sportului aviatic. Tot mai mulți tineri curajoși și dornici de a-și încerca forțele și cunoștințele, practică planorismul, parașutismul și aeromodelismul. Prin grija partidului și guvernului sînt organizate de către A.V.S.A.P. o serie de școli aviatice care constituie pepinierele aviatorilor de mîine.

Nici constructorii de avioane nu sînt mai prejos. Astfel, a fost construit noul avion romînesc „817-S" cu destinație sanitară, iar inginerii Octavian Giuncu și Ovidiu Popa au construit planorul „G.P.-2".

Un capitol de mare importanță în dezvoltarea actuală a aviației noastre îl ocupă aviația militară. Preocupat de întărirea capacității de apărare a patriei, partidul și guvernul nostru acordă o atenție deosebită dezvoltării și întăririi continue a aviației militare, care să fie în măsură oricînd să apere cerul patriei. Aviația militară este înzestrată cu o tehnică modernă reactivă care e deservită și la care se instruiesc bravii noștri aviatori. Împreună cu celelalte arme, aviatorii crescuți și educați de partid își îndeplinesc cu cinste nobila lor misiune de a străjui frontarile aeriene ale țării și de a apăra munca pașnică a poporului muncitor.

Astăzi, cînd se sărbătorește pentru a șasea oară Ziua Aviației, aviatorii noștri alături de întregul popor muncitor aduc prinos de recunoștință pionierilor aviației romîne, cinstesc memoria celor care s-au jertfit pentru apărarea patriei și totodată se angajează față de partid și guvern să stea de strajă neclintiți la hotarele aeriene ale patriei.

Mecanizarea în gospodăria sătească a Republicii Populare Bulgaria

Agricultura socialistă din Bulgaria se dezvoltă și se întărește neîncetat. Sub conducerea Partidului Comunist Bulgar, care preia și aplică în mod creator bogata experiență în construcția colhoznică a Uniunii Sovietice, socialismul a biruit definitiv la sate. 92 la sută din suprafața cultivabilă și același procent de gospodării țărănești sînt cooperativizate. Aceasta este o mare victorie istorică a poporului nostru muncitor, care dezvăluie noi perspective luminoase pentru viitoarea dezvoltare a agriculturii noastre. Unirea forțelor producătorilor agricoli în cooperative agricole de muncă a creat condiții pentru larga folosire a științei și a tehnicii în agricultură, pentru ridicarea nivelului de cultură al agriculturii și pentru dezvoltarea ei vertiginoasă. Pe această bază, indiferent de greutățile în transformarea socialistă a agriculturii, la sfîrșitul celui de-al doilea cincinal (1957), volumul producției agricole a crescut, în comparație cu anul 1952, cu 26,6 la sută. Au crescut și veniturile cooperatorilor. Pe cind în anul 1952, venitul unui cooperator capabil de muncă era de 2127 leva, anul trecut a fost de 4042 leva.

Stațiunile de mașini și tractoare ale statului au avut un rol hotăritor în dezvoltarea agriculturii și a creșterii producției și continuă să-l aibă. Primele stațiuni de mașini și tractoare s-au înființat în țară în anul 1945. La sfîrșitul anului 1957, numărul lor a ajuns la 200. Se poate spune că în linii mari, rețeaua de mașini și tractoare din țară a fost pe deplin construită. Partidul și guvernul acordă o grijă deosebită înzestrării agriculturii cu noi tipuri de mașini agricole. La sfîrșitul anului 1957 în țară lucrau 27.000 de tractoare (15 C.P.) și 4.300 de combine.

Paralel cu creșterea parcului de mașini și tractoare, s-a lărgit și mecanizarea muncilor agricole. Volumul de lucrări mecanizate a crescut în al doilea cincinal de la 39,762 mii de decari in 1952 pînă la 110,861 de decari în 1957. Au fost mecanizate în 1957, 75 la sută din lucrările agricole de bază în cooperativele de muncă. În ultimii ani, mașinile pătrund tot mai mult și în zootehnie. O serie de procese de muncă, ca de pildă, mulsul vacilor, tunsul oilor, pregătirea furajelor sînt deja mecanizate în multe cooperative agricole. Pentru a lupta mai eficace împotriva bolilor și a dăunătorilor, lîngă S.M.T.-uri s-au creat baze de perdele de protecție, dotate cu mijloacele cele mai moderne.

La stațiunile de mașini și tractoare lucrează mii de cadre tinere, bine pregătite, care, folosind experiența bogată a fraților lor — mecanizatorii sovietici — au obținut mari succese în producție. Pentru marile succese obținute prin folosirea tehnicii agricole au fost decorați cu medalii și ordine peste 800 de mecanizatori, dintre care cinci au primit înaltul titlu de „Erou al Muncii Socialiste".

Acum se pun în fața agriculturii, pe baza rezultatelor obținute, probleme noi, mai mari și de mai mare răspundere, formulate clar în directivele celui de-al VII Congres al Partidului Comunist Bulgar, pentru cel de-al treilea cincinal.

Problema de bază constă în sporirea considerabilă a producției agricole, în reducerea cheltuielilor de producție, în obținerea unor rezultate ferme și o înaltă productivitate în creșterea vitelor. Pentru realizarea acestei probleme importante în directivele celui de-al VII Congres al Partidului Comunist Bulgar, sînt trasate o serie de măsuri, între care un loc deosebit ocupă mecanizarea producției agricole.

In cel de-al treilea cincinal se prevede ca volumul lucrărilor mecanizate în cooperativele agricole de muncă și în gospodăriile agricole de stat să ajungă în anul 1962 pînă la 157 milioane decari.

Pentru înfăptuirea acestei sarcini, agricultura va primi un număr de peste 14 mii de tractoare (în 15 C.P.). In 1962, unui tractor de 15 C.P. îi va reveni 1310 decari de pămînt arabil. Va mai primi un număr de peste 5.000 de combine, în special pentru recoltarea păioaselor, unei combine de 4 metri revenindu-i în anul 1962 în medie 2.690 decari de pămînt însămînțat, față de 4.850 de decari în 1957. Prin creșterea numărului combinelor se vor crea condiții pentru strîngerea recoltei în termenele cele mai scurte — 8—12 zile — și se vor reduce la minimum pierderile.

Se prevede ca industria țării să producă pentru agricultură mii de mașini noi, cu construcția îmbunătățită, ca de pildă, pluguri, cultivatoare, semănătoare și altele, care corespund condițiilor climaterice și solului diferitelor raioane ale țării și cerințelor agrotehnice ale culturilor agricole.

Odată cu creșterea parcului de mașini și tractoare se va asigura mecanizarea completă a principalelor munci agricole pe toate suprafețele ce pot fi lucrate cu mașinile în cooperativele agricole și gospodăriile de stat.

Va spori considerabil mecanizarea anumitor munci agricole, unde se observă în prezent o oarecare rămînere în urmă, fie din lipsa unor mașini, fie a lipsei de experiență a cadrelor de mecanizatori. Se va rezolva mecanizarea lucrărilor dintre rînduri în cooperativa agricolă de muncă, cosirea livezilor etc.

Se prevede ca S.M.T. să acorde un mare ajutor pentru aplicarea unor măsuri de ameliorare, ca de pildă, curățirea suprafețelor de tufe, de pomi izolați, de pietre, terasarea a cel puțin un milion de decari a unor pămînturi deluroase, nelucrate sau puțin productive, corectarea rîurilor etc.

O deosebită atenție se va acorda mecanizării în lupta împotriva bolilor și a dăunătorilor plantelor de cultură, mecanizării proceselor de muncă la ferme și altele.

Pentru nevoile agriculturii, școlile de mașini și tractoare, și alte instituții de învățămînt vor pregăti peste 7.500 tractoriști și combineri, peste 1.800 de cadre pentru atelierele de reparații și brigăzile de tractoare și vreo 800 de ingineri cu studii superioare.

Institutele de cercetări științifice au sarcina să termine în cel mai scurt timp lucrările cu privire la stabilirea sistemei de mașini pentru mecanizarea complexă a producției agricole, potrivit condițiilor climatice — de sol, de teren și economice ale diferitelor raioane ale țării.

Sarcinile prevăzute în directivele celui de-al VII-lea Congres al P. C. Bulgar pentru dezvoltarea agriculturii în cel de-al treilea cincinal constituie un program de luptă care însuflețește întregul popor bulgar și mobilizează forțele pentru a obține succese și mai mari în construcția acestor realizări este credința puternică a poporului nostru muncitor în politica înțeleaptă a Partidului Comunist Bulgar.

K. BOIADJIEV



Arături de vară pe ogoarele unite ale țărănimii bulgare.



„AGRICULTURA NOUA", organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii. Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația: Piața Scînteii, nr. 1, București, telefon 17.60.10 Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".